

Zastat se Ježíše

(původně: Postavit se na stranu Ježíše)

¹ Jedna restaurace v Louisville, kde se můžete stravovat, se jmenuje Dogpatch. Když se tam někdo přijde najíst, oni vezmou peníze, které zaplatíte, a pošlou z toho desátek do sboru. Jeden takový jsem dnes dostal. To místo se nachází na ulici West Jefferson 319. Domnívám se, že Bill to tady kvůli tomu položil, aby to oni mohli vidět. To je od nich velice hezké.

² Nuže, bratři, nevím, jak budete chtít uskutečnit to vaše shromáždění pro muže. A pokud mi vypadne z toho rutinního plánu nějaký den, nu co, můžete mě na to upozornit.

³ Ale každopádně si myslím, že dnes večer to bylo záměrně, když jsem před chvílí poobědval s naším nejvzácnějším bratrem Neville, a řekl jsem mu něco, co jsem měl na srdci. A myslel jsem si, kdybych dostal skupinku mužů dohromady, a jsou tady kazatelé a kolegové v Evangeliiu a muži, mohli bychom si promluvit takovým způsobem, jak to nejde před veřejností, protože jsme všichni v... My jsme muži, kteří to chápeme jako muži, křesťanští muži. A tímto způsobem... Ve shromáždění nebo v nějaké skupině lidí obvykle něco řekneme a jeden se bude sklánět trochu tím směrem a jiný se bude sklánět tamtím směrem a pak se to rozchází. Ale dnes večer se vám pokusím povědět, co jsem měl ohledně církve, jejího místa a pozice, na srdci. A pokud to stihneme v čase a pokud vám to nevadí, chtěl bych k vám také trochu promluvit ze Slova. Chtěli bychom to tak trochu uspořádat, abychom tu část naší povinnosti nebo tu část, kterou bych vám rád sdělil, vyřídili nejdříve. A myslím si, že to nebudeme moci zvládnout v naší pracovní době, kolem 9:30 nebo tak nějak, jak to bývá zvykem každého večera. Dobrá, pokusím se vás nezdržet přespříliš dlouho. Zítra je sobota a je to den se spoustou povinností. Ale teď... Musíme si nakoupit, a tak dále.

⁴ Chtěl bych říci bratru Nevillemu před veřejností... Tedy, chtěl bych to povědět každému zvlášť jednotlivě, tak jak jsem měl už s vámi soukromé rozhovory, s vámi jednotlivci, protože vy jste skupina, která... Já si to opravdu myslím a věřím a vyučuji tyto muže; Bůh dal svému lidu, své církvi, lidské vedení. Vidíte? A to je... A kázal jsem to již včera večer tam u bratra Juniora Jacksona, o tom, jak Bůh opevnil svůj lid svým Slovem. A byla to žena, která narušila tuto linii a dala

volný průchod uvažování, a když to udělala, Bůh navěky uložil svému lidu uchovávat svou církev za hradbou Slova.

⁵ Tedy, chtěl bych trochu povzbudit bratra Neville, měl jsem s ním soukromý rozhovor. Včera večer během rozpoznání, když jsem stál za kazatelnou, jsem tím byl dvakrát nebo třikrát zasažen. A otočil jsem se a snažil jsem se tomu vzdálit tak daleko, jak jen to bylo možné, ale zjistil jsem význam tohoto snu, který jsem měl nedávno, před několika týdny. Dlouho jsem na to nemohl zapomenout. Podělil jsem se s tím i tady ve sboru. Je to poselství o rozpoznání, a tak dále, ono zkrátka nepřicházelo, jak by mělo. Podle mého názoru ten čas uplynul a možná se v této záležitosti mýlím, ale všimnul jsem si, že bratr Neville byl tak trochu unaven a rozrušen.

⁶ A chtěl bych ti dát na vědomí, bratře Neville, že ty v tom společenství jsi ohledně toho první na mušce. Všimnul sis, co se satan snažil udělat v průběhu několika posledních dnů kazatelům, kteří spolupracují s tímto společenstvím? Jen se nad tím na chvíli zamysli. Sedí tady bratr Crase, je tady dnes večer, a nechybělo moc, aby téměř podlehl nehodě na silnici, vidíte. A já jsem skoro přišel o hlavu, když mi ta zbraň vybuchla, ta puška. Satan se nás snaží odstranit a ty jsi tam do něčeho narazil, a mohl jsi zahynout a nějaká žena rovněž. Rozumíte, prostě kazatelé. Jen se podívejte na tu skupinu kazatelů. Rozumíte? Je to satan. On se nás snaží odstranit.

⁷ Nuže, uvědomujeme si, že jsme se neshromáždili kvůli tomu, abychom si promluvili o nějakých obchodních záležitostech. My jsme tady shromáždění, abychom hovořili o Kristu a o tom, jak se toho máme uchopit a co bychom měli v přítomném čase podniknout. A chtěl bych tě povzbudit, bratře Neville, buď statečný. Nezáleží na tom, co přichází, co odchází, co se děje. Nedovol, aby tě něco trápilo. Stůj jako ta skála věků a Bůh se postará o to, že všechno bude v pořádku. On to už na tobě dokázal. Samozřejmě, to tě sice mohlo vyvést z rovnováhy, ta žena mohla zahynout, a to by tě trápilo do konce života, a takových věcí by se mohla najít celá řada. Ale Bůh stále sedí na trůnu a způsobí, že ty věci napomohou k dobrému. On si mohl vzít i nás. A tak satan bojuje proti této církvi.

⁸ Tedy, když jsem tady onoho rána pokládal ten úhelný kámen, nikdy jsem nepocítoval, že bych měl být pastorem. To od začátku nebylo mým povoláním. Mé první povolání bylo na evangelizačním poli. Je tomu už hezká řádka let a začínal jsem tady na protější straně ulice ve stanu. Vzpomínám si, když bratru Royovi Davisovi, tam zdola,

shořel kostel. Ta skupinka lidí byla prostě rozptýlena jako ovce bez pastýře. Neměli žádné místo, kam by se mohli uchýlit. A pan Hibstenberg, který byl tehdy náčelníkem policie, si mě nechal zavolat a řekl mi: „Jsme tady proto, abychom vám pomohli.“ Řekl: „Já jsem sice katolík,“ řekl, „ale ti lidé, oni snad nemají ani co na sebe.“ (To bylo v době ekonomické krize.) Pověděl: „Oni chodí do jiných kostelů, ale tam se necítí dobře, a jsou to dobří lidé. Já hodně z nich znám.“ Řekl: „Ale kdybys chtěl začít stavět kostel, chci ti říct, že stojíme za tebou ve všem, abychom ti pomohli.“ A já jsem mu za to poděkoval.

9 Pak jsme určili den, kdy jsme měli provést sbírku. Nejdříve jsme se modlili a prosili Pána. Lidé ke mně přicházeli a chtěli stavět modlitebnu, aby měli kam chodit. A my jsme se rozhodli ohledně tohoto místa. A jednou v noci, přibližně o tom čase, nedaleko odtud, na takové hromadě zarostlé plevelem s výmoly, kde se držela voda, vypadalo to tady prostě jako na smetišti, nu co, Pán ke mně nakonec promluvil a řekl: „Postav to tady.“ Neměli jsme vůbec peníze — společně jsme měli všeho všudy asi osmdesát centů nebo jeden dolar. Jistě, teď se tomu můžete i smát, ale bratře, tehdy to znamenalo něco.

10 Když nějaký soused uvařil hrncem fazolí a pozval jiného souseda, který neměl v ústech nic dva nebo tři dny, aby přišel a snědl si několik fazolí, no, to byly těžké časy. Mnozí z těch mladých lidí nikdy nic takového nezažili, nežilo se lehce. Pamatuji časy, kdy sbírka v modlitebně, po dvojitém či trojitém kolování tácku, činila sotva třicet centů, přitom to místo bylo nacpáno. A ještě bylo o to třeba prosit. Vybralo se třicet centů, a to byla dobrá sbírka. Vidíte? Nebylo to lehké.

11 Ke stavbě jsme neměli nic připraveno, ale v lidských srdcích byla touha stavět modlitebnu, abychom mohli mít místo, kam bychom mohli chodit, protože v těchto dnech to poselství... No, dnes nám taková věc stěží přijde na mysl, ale měli byste vědět, jak to tehdy vypadalo, když ničeho nebylo. A pak — vodní křest ve jménu Ježíše Krista a ta požehnání a všechno to, čemu věříme a za čím stojíme.

12 A tak jsem ve svém srdci Bohu slíbil, že tady zůstaneme a postavíme modlitebnu. A toho rána, když jsme položili uhelný kámen, On se kolem osmé hodiny ranní se mnou setkal ve vidění, právě když jsem tam seděl a sledoval z druhé strany východ slunce. Bylo to asi v tomto ročním období. A poté, co se setkal se mnou tam u řeky, mi řekl... Když se tam ten anděl Páně zjevil ve světle a viděl jsem ho v dálce, kdy vypadal jako hvězda, a sestoupil nad místo, kde jsem stál. A pak byla pronesena ta pozoruhodná slova. A tak jsem se potom

rozhodl, že se postarám o bohoslužebné místo pro tyto lidi.

13 Nuže, pomyslel jsem si: „To není nic pro mě. To není pro mě, ale vždyť, kterákoli záležitost, která se vztahuje k Bohu, je i mou záležitostí. Nehledě na to, jestli to... Všechno, co by mohlo sloužit Božím dětem je i pro mě. Ať už musím udělat to či ono. Mou povinností je dohlížet na Boží dědictví, nehledě na to, kde ono je,“ rozumíte.

14 Tak jako kdybyste řekli: „Dobře...“ Tak jako byste byli malým chlapcem a řekli: „Já mám za úkol naštipat dříví, a ne ho nosit. Ať ho nosí John. Nezajímá mě, jestli sněží nebo prší, ať jde a přinese ho.“ Ó ne. Je to tvůj úkol, jako dítěte, které patří k tomuto domu, dohlížet na to, aby to dříví nezmoklo, s ohledem na vaši matku. Je ho třeba nanosit.

15 A jestli oni řeknou: „Dobře, Franku, měl bys zajít pro vodu; to není má povinnost.“ Ale jestli Frank vodu nepřinesl, jsi povinen tu vodu přinést ty. Je to tak. Tedy, tak by to mělo fungovat. A tak to má fungovat rovněž v Boží rodině.

16 Jestliže někteří z nich... Někdo z nich nedávno řekl: „Přestaň kázat tímto způsobem. Propánakrále, vždyť si to pokazíš u každého přítele, a tak dále.“ Řekl: „Nech to na pokoji, vím, že to není správné, ale, aj, nestrkej do toho prsty.“ Tedy, čím je to pak povinnost? Pokud je to špatné, někdo to stejně musí udělat. A tak to jednoduše udělejme. A tak stejně to cítím ohledně církve.

17 Stavební programy, a tak dále se v průběhu výstavby stále měnily, nahoru a dolů a bylo hodně pro a proti, a tak dále. Jeden chtěl to, druhý to nechtěl, ale chtěl tamto, víte, jak to chodí.

18 Když máte co do činění s kazateli nebo s obchodníky nebo s různými lóžemi, kamkoli přijdete a je tam nějaká skupina lidí, jsou tam různé názory. A proto musíte mít jednu osobu, které budete důvěřovat, zvolit ji a všichni by s ní měli spolupracovat. Právě tak jako v armádě, musíte mít... Jeden je generál; to je ten velitel. Když něco řekne velitel, on je kapitánem této skupiny. Ale generál může změnit jeho příkazy. A velký generál v Církvi, to je samozřejmě Ježíš Kristus, kazatelé jsou kapitány Jeho posádek, které oni tady na zemi reprezentují.

19 A oni zkoušeli tady v té malé modlitebně mnoho věcí až nakonec... Já jsem v tom zachovával klid, jen sem čekal, až to bude dobudováno... A pak mě Pán povolal na *misijní* pole, bylo to před patnácti nebo šestnácti lety, a já jsem opustil tento sbor. Nicméně,

nemohu ho úplně opustit. Moje jméno tu stále zůstává připevněno tak, abych mohl zasáhnout, kdyby se tady něco začalo ubírat nesprávným směrem. Mám právo přijít a zastavit to, protože jsem se mnoho let potil za touto kazatelnou – asi sedmnáct let, abych ji tady udržel na správné linii. Když přicházejí různého druhu ismy a přicházejí různého druhu myšlenky a všechny možné kulty; a jako mezidenominační skupina, všechno, co sem přichází, ono přiletí tímto směrem a s Boží pomocí jsme tady stáli s tím neposkvrněným evangeliem, a ta modlitebna tady stojí ještě dnes večer. A tak my... Byly časy, kdy chtěli tuto modlitebnu prodat a vyrvat ji zpod mého vlivu a všechno možné. Kdyby moje jméno tady nebylo připevněno, mohli bychom být dnes večer v pěkné bryndě. Ale to nebylo kvůli mně, to byl samozřejmě Bůh, který na to dohlížel.

²⁰ A pak, z dnešního pohledu, když přicházím na toto místo; a my žijeme ve velké hodině, je to stále v mém zájmu, abych řekl něco ohledně této církve, rozumíte, protože ona je mou částí. Nehledě na to, jestli tady jsem nebo ne, ona je stále mou částí. A je mou povinností, aby ona fungovala čistě a průzračně a co nejlépe pro Boží království. A já jsem velice vděčný, že v těchto dnech...

²¹ Vidím, jak tento sbor má kolem sebe malé satelity a jsem za to vděčný. Bratr Crase tady se svou Sellersburgskou skupinou a bratr tam vzadu, který právě zaujal místo bratra Snellinga v Utica a tady znovu bratr Ruddell nahoře a bratr Junior Jackson a také ti další vzácní chlapi, kteří jsou již znamenitými muži – vzácnými Božími muži. Oni zvěstují toto poselství a teď udělali... Mohou se však mezi sebou lišit v nějakých maličkostech, v tom nebo v něčem jiném, ale to je jenom ta lidská stránka, pokud se jedná o skupinu kazatelů. A pokud se služby trochu od sebe liší... Nenajdeme v tom ani stín rozdílu. Možná jeden řekne: „Věřím, že milénium přijde a Ježíš bude sedět na bílém koni.“ A ten druhý řekne: „Já věřím, že On přijde a bude na bílém oblaku.“ Nu, tedy, dokud oni věří, že On přijde, to je to nejdůležitější, rozumíte. A nezáleží na tom, jak On přijde... Oni věří, že On přijde a připravují se na to. A tímto způsobem...

Joel 2:25

²² Mluvil jsem tady před shromážděním, že jsem studoval kvůli tomu, abych se přesvědčil, (řekl jsem to před sborem) studoval jsem rané věky a sledoval jsem, jakým způsobem tito pomazaní muži připravovali dům Páně a také řád bohoslužeb Páně v tomto domě a byl jsem tím velice fascinován. A kázal jsem tady před nějakým časem na téma Joele 2. kapitoly: „A tak nahradím vám, praví Pán, léta, kteráž

sežraly kobyly, brouci, chroustové a housenky," a tak dále. A začal jsem studovat, co ti muži vykonali, a způsob jak se oni starali o církev Boží, nad kterou byli ponecháni jako dohlížitelé.

Skutky 1:25, 26

23 A teď se chystáme začít od těch raných církví a přinést to (asi za pět minut) až k tomu, co oni docílili, a pak mohu obrátit vaši pozornost na vidění, které mám ohledně budoucnosti. Tedy, na začátku byla církev slavnostně zahájena o Letnicích. A tam Duch svatý spadl na těch dvanáct, kteří byli Ježíšem vybráni. A jeden z nich padl a oni na jeho místo zvolili Matěje, a Duch svatý čekal, dokud to všechno nebude uvedeno do pořádku, aby se to mohlo uskutečnit. A oni vybrali jednoho, aby zaujal Jidášovo biskupství, který padl přestoupením, aby se naplnilo Písmo.

24 A já věřím, že všechny tyto věci mají svůj čas prodlevy, očekávání, ale jen dočasně, kdy se Písmo může naplnit, dokud všechno není na správném místě, dokud všechno není uspořádáno. Častokrát se stáváme netrpěliví. Podobně jako dítě, když očekává něco velkého a častokrát se stává, že skočíme příliš daleko, a to je překážkou v práci, dokud tato práce není řádně podchycena, rozumíte. Musíme se tedy pohybovat s úctou a mít v srdci cíl pro případ, kdyby nás chtěl Bůh použít tím a tím způsobem... Ale počkej, dokud On tu příležitost nedá, protože On musí jít před námi.

2. Samuelova 5:24

25 Vzpomínáte si onehdy večer, jak David vyrazil do boje? On se obával, jak ten boj dopadne, a tak si lehl pod moruše a čekal, dokud neuslyší Hospodinovy kroky v jejich vrcholcích, které ho ujistily, že Pán jde před ním. Teprve pak statečně vyrazil, protože věděl, že Bůh jde před ním. Kdybychom, bratři, právě tak postupovali a uvědomili si, že ten boj musí nastat a my abychom očekávali, dokud neuvidíme Boží ruku, jak jde před námi a klestí nám cestu.

26 Nuže, sleduji, jak církve, jak se evangelizace začala šířit všemi směry. A pak, vezmeme si například Pavla, který se stal velkým misionářem našeho lidu. Shledáváme, že šel tam, kam byl Pánem veden a zakládal sbory. A to byla nová víra. Církve tamtěch dnů, jak v Malé Asii, tak i všude v Evropě, tomu poselství nevěřily. A když kázal poselství a mnozí se k tomu obrátili, pak zde nebyl nikdo... Kdyby on ty lidi nechal v takovém stavu, oni by se vrátili zpět ke svým pohanským bohům, do judaismu a všude jinde, protože neměli nikoho, kdo by je vyučoval – ti nově obráceni. Neměli místo, kam by mohli jít. A tak Pavel zakládal sbory na různých místech země.

27 V jedné každé z těchto církví nechal někoho, který se držel řádu, nějakého důvěryhodného muže, muže, který byl znám jako pastýř, pastor nebo pastýř... A potom se ta církev stala... Povstávaly z ní další malé církve. Povstávali mladí a staří lidé a tvořili z toho církve. A muži, který byl pověřen nad tou první církví, se říkalo biskup a ti pak, kteří vyšli od něho, byli jeho děti, a byli nazváni pastýři nebo pastory. A potom se tato skupina malých sborů vracela zpět k tomu biskupovi.

28 Tak jako v době Ireneae, on pokračoval v téže věci. Martin ji zaváděl rovněž. Polykarp pokračoval v tomtéž. A tak to šlo dál a dál, věk za věkem a oni to měli. A pak apoštol církve, tím apoštolem byl Pavel... A pak, když Pavel odešel, správcem církve byl Jan. A když odešel Jan, zaujal to místo Polykarp. A když odešel Polykarp, zaujal to místo Ireneus, a tak dále, a Martin, a tak dále. A tak to pokračovalo, dokud to všechno na kusy nerozdrtila Římskokatolická církev a neupálila je a potom je rozptýlila. A tak to bylo sežráno kobylkou a ohlodáno červy, a tak dále. Oni to tak ohlodali, až z toho zůstal pouhý pahýl.

Joel 2:25

29 Avšak Bůh zaslíbil, že to navrátí zpět do stejného stavu. Já věřím z celého svého srdce, že žijeme v těch posledních dnech. Věřím, že už nezůstalo toho moc, co by narušilo... něco... (A můj výklad těchto Písem může být špatný), aby Ježíš nemohl přijít už dnes večer. Věřím, že to málo, co ještě zůstalo, aby se naplnilo, se může naplnit před ranním rozedněním. A já bych viděl... Možná se mohu co se týče času naplnění mýlit, ale vidím, že je to blízko. Věřím tomu. Ale pamatujte na to, věřil tomu Pavel, věřil tomu Jan, Polykarp tomu věřil, Ireneus tomu věřil, Martin tomu věřil a všichni ostatní tomu věřili.

30 Co kdyby Bůh řekl Janovi, tomu Zjeviteli: „Nu, do mého příchodu to potrvá dva tisíce let.“ Jan by se pak vrátil a sdělil církvi: „Dobrá, myslím si, že můžeme klidně jíst a pít a radovat se, protože to potrvá ještě hodně generací.“ Vidíte? „Ježíš nepřijde ještě po dobu dvou tisíc let.“ Vidíte? A tak pohledte, církev by byla uvolněna. Nebyla by na patriční úrovni. Nebylo by toho očekávání. Koneckonců, jde o vaše očekávání. A jestliže zesnete během této stráže, probudíte se s tím stejným očekáváním, protože to nepřekazí žádné věci. Budete tam v každém případě načas. Rozumíte, co tím myslím?

31 Tedy, když se probudí svatý Martin v zmrtvýchvstání, svatý Pavel a všichni ostatní, bude to tak svěží, jako kdyby zrovna byli v boji

a bojovali, protože oni odešli s tím stejným očekáváním a vyhlíželi Jeho příchod. A potom se ozve výkřik a povstane celá Církev. Vidíte? To bude to. A tak na tom nezáleží.

1. Tessalonicenským 4:16, 17

³² Vidíte, my Ho musíme očekávat právě teď. Dokonce... My nevíme. Je možné... může to ještě trvat od dneška sto let. To může být pět set let, tisíc let, deset tisíc let. Já nevím. Nikdo neví. Ale řekněme například, každý den žijeme tak, jak by On měl přijít tento den. Rozumíte? A pokud žijeme tak, jako by měl přijít dnes, když se probudíme (kdybychom zesnuli, budeme probuzeni v zmrtvýchvstání), bude to probuzení tak čerstvé, jako kdybychom zrovna zesnuli. Zazní trouba a mrtví v Kristu povstanou nejprve a my, kteří zůstaneme naživu, budeme vychvácení do vzduchu na setkání s Pánem v povětří. Vidíte? To bude tak čerstvé.

³³ Ale teď, do té doby dokud On nepřijde, chceme každý den žít tak, jako kdyby On měl přijít v několika následujících minutách, protože to může být konec tvého života, právě v této minutě. Ty nevíš, kdy budeš muset odejít. To mohou být jedny z našich posledních dechů. Máme to teď v sobě a chceme takto žít.

³⁴ Ale teď, abych pokročil dál, musíme tady zanechat šlépěje na písku času pro druhé, aby to mohli vidět. Kdyby Pavel nešel takovou cestou, kterou prošel, pak by Jan nevěděl, kudy se má ubírat. Kdyby to Jan neprošel, Polykarp by nevěděl, jak ho má následovat. Kdyby to Polykarp neprošel, Ireneus by nevěděl, jak ho má následovat. Kdyby to neprošel Ireneus, pak by Martin nevěděl, jak ho má následovat. Rozumíte, co tím myslím? Jeden každý musel zanechat šlépěje na písku času.

³⁵ Dejme tomu, že tady byla nějaká denominace nebo skupina věřících, která by měla něco lepšího, než co zde máme my, bratři, já bych chtěl okamžitě objevit tu malou skupinku. Já jsem očekával, toužil jsem, byl jsem pln očekávání a věřil jsem, že jednoho dne má přijít někdo velký nebo možná velký prorok, o kterém jsem řekl, že přijde, Eliáš. Vždycky jsem věřil a myslel si, že se možná dožiju toho dne a uvidím ho, kdy si to budu moci vyměnit, když uvidím tu osobu, jak povstává na scéně. A pak budu moci vzít tuto malou církev a povědět: „Bratři, to je ten muž, na kterého jsem očekával. Ten muž, to je on. Čekal jsem na to.“ A kdyby se to stalo, pak čekám na příležitost, abych z toho místa mohl povědět: „Bratři to je on. Já odcházím,“ rozumíte. A přál bych si, aby se církev takto ubírala.

³⁶ (Musel jsem na něco šlápnout nebo něco udělat a vybudit tuto silnou modulaci.) [Bratr Branham šlápl na kabel.]

³⁷ A tak teď bych chtěl povědět toto. Je to pevně založená církev.

³⁸ Dovolte, že se tady na chvíli zastavím. Když jsem odjel do Bombaye... (Považuji to za jedny z mých největších shromáždění, pokud se jedná o vliv, jaký to mělo na lidech.) A jestliže v Africe tvrdí, že třicet tisíc lidí přišlo najednou ke Kristu, pak zde to bylo 150 až 200 000, jež přišli najednou ke Kristu, z toho *počtu* půl miliónu lidí. A co jsem mohl udělat? Nemohl jsem udělat nic. Možná, snad, řekněme, že tam byl... řekněme, že tam bylo sto tisíc lidí. Nebyla tam žádná církev, nemohl jsem tedy nic podniknout. Nebyl tam nikdo, komu bych je mohl odkázat. *Co se týče* poselství, kterému věřím, nebyla tam ani žádná letniční denominace, která by se mnou spolupracovala. A všechny tyto duše se pravděpodobně vrátily zpět k Sikhům, k Jainistům, Budhistům, prostě, odkudkoliv oni přišli. Neměl jsem žádné místo, kam bych je mohl odkázat. Tedy, to je hanba. To je ostuda. Vidíte? Protože jsem neměl žádnou spolupráci, kvůli tomu postoji, který zastávám, rozumíte.

³⁹ Dobře, v Africe, dostal jsem se tam díky příznivým okolnostem A. F. M. (Afrikánská misie víry) — a když jsem přijel... Samozřejmě jsem nemohl s nimi souhlasit. Oni křtí lidi trojičním křtem. Tříkrát tváří kupředu a někteří křtí tříkrát dozadu. Jednou pro Boha Otce, podruhé pro jiného Boha Syna, a potřetí pro Boha Ducha svatého. A křtí na tříkrát pro tři bohy a všechny takové nápady. A možná ta Durbanská shromáždění nebyla správně... A když lidé vidí takové rozdíly v letniční víře, a tak dále, ti lidé nevěděli, co mají dělat. A neměli také místo, kam by se mohli uchýlit.

⁴⁰ Možná, kdybychom tady měli probuzení, bratři... dovolte, abych to vyjádřil takto: Co kdybychom tady skončili právě veliké probuzení, a vy, bratři, byste byli čerstvě obráceni a nebyla by tady v zemi žádná církev tohoto druhu a já, jakožto evangelista, bych musel odjet a vy byste mě už nikdy více neuvíděli. Co byste udělali? Byli byste na tom tak, že byste nevěděli, co máte dělat. Nechcete se vracet zpět do válení v blátě. Nechcete se vracet zpět k manželce, která chodí v šortkách; a do svých karetních kroužků a k tancovačkám a podobně, tam už nenajdete uspokojení. Vy jste přišli ke světlu; byli jste z těchto věcí vyzvednuti. Dostali jste tak daleko, že místo toho, abyste říkali: „To je naše vyznání víry,“ můžete říci, „to je Slovo Boží.“ A přišli jste k tomu, abyste žili tím, co ono říká a ne... A vy tam přijdete a budete je poslouchat a dozvíte se, že oni chodí hrát ruletu a pořádají tancovačky,

a tak dále, to nebo ono; a pak kratičké poselství, (které vlastně nic neobsahuje) o nějakém starostovi, který bude znovuzvolen, nebo o nějakém druhu politické záležitosti a všechno to trvá deset až patnáct minut; a když budeš v takovém prostředí sedět a zatímco jsi tady seděl celé dny a prožíval tu velkou gurmánskou slavnost na Božím Slově a těchto věcech, pak nebudeš vědět, co bys měl dělat! Budeš tak obtížen těmito věcmi, že někteří z vás obyčejných členů budou mít pocit, že by bylo lepší založit církev a začít jí sám kázat, protože tvoje srdce bude hořet pro Boží Slovo a budeš pocítovat lítost k těmto lidem, kteří to cítí stejně tak jako ty. Nuže, není to tak?

41 I když víte, že Ježíš přichází, i kdyby měl přijít zítra, přesto byste chtěli ještě dnes udělat něco pro lidi, kteří jsou spoluobčany Království Božího, aby se sešli dohromady, chtěli byste mít s nimi společenství. Je to tak. A tak jestliže to je způsob...

42 Nuže, věřím z celého svého srdce, že Pán mi dopomohl a použil mě k roznícení velkého probuzení, jednoho z největších, jakým byl tento svět zasažen od rané doby – po celém světě. My o tom víme. To souhlasí. Já jsem byl v té době ztracen, ale On se se mnou setkal tam u řeky a sdělil mi, že to poselství, které jsem obdržel, bude předcházet druhý Kristův příchod. A tak předpokládám, že tady dnes večer už není nikdo, kdo by se tam onoho dne nacházel. Bylo to asi před dvaatřiceti léty. Když se to světlo zjevilo a zastavilo se a já jsem se podíval přímo do něho, před zraky stovek lidí, kteří tam stáli; ono sestoupilo a ten hlas promluvil.

43 Po létech... Je to zvláštní, že fotoaparát zachytil ten samý snímek, on se vzhledem podobá té samé věci, tam u řeky, o které jsem vám právě vyprávěl. Tedy, já se mohu, bratři, v mnoha věcech mýlit, ale nerad bych byl pokrytec. Chtěl bych být vůči vám čestný a upřímný.

44 A potom ještě jedna věc, kdybych odešel, nikdy bychom tady nepostavili takovou modlitebnu, jako je tato. Těžko říci, co bychom měli, rozumíte, kdybych byl odešel. Ale nebeský Bůh mi položil na srdce, abych tady postavil tuto církev. A pak, když mě povolal k evangelizaci... Měli jsme tady pastora za pastorem, ale nyní tady máme vzácného bratra, který stojí ve víře a věří tomuto poselství. Máme tady také i jiné bratry, kteří věří tomuto poselství a mají...

(Nemluvím příliš hlasitě, bratře Beelere? V pořádku. To je v pořádku.) Měl... máme materiál.

45 A teď říkáte: „Dobře, bratře Branhame, co kdyby oni

nenaslouchali těm znamením a zázrakům velkého nebeského Boha, jak bychom to zvládli?“ Dobře tedy, co kdyby svatý Pavel měl stejný názor? Vidíte? Ale on ho neměl. Biskupové stáli stejně tak věrně vůči tomuto poselství a Pavel čas od času, když se vrátil ze své okružní cesty... Četli jste přece v Bibli, jak on opětovně navštěvoval tyto církve, rozmlouval s pastory a biskupy, a tak dále a pak si chtěl od těchto lidí odpočinout. A míval s nimi velký čas společenství, jakožto probuzení nebo velký čas jubilea. A Duch svatý na ně sestupoval a byla přinášena poselství.

Skutky 21:11

46 Pohledte, jak on tehdy přišel k Filipovi, dokonce jeho dcery prorokovaly a řekly: „Řetězy a vězení čeká našeho bratra, když tam přijde.“ Sotva co se postavil na dvorku, přišel prorok Agabus, on tam přiběhnul, podíval se na druhou stranu ulice, on nikdy předtím Pavla neviděl; ten nejvyšší dohlížitel celé této skupiny církví napříč Asii. A on tam přišel, sundal mu pás z jeho boku, kterým byl opásán, svázal si ruce a řekl: „Tak praví Pán. Vězení a řetězy čekají toho, který nosí na sobě tuto věc.“ Vidíte, on prorokoval.

Skutky 21:11

47 Pavel řekl: „Já o tom vím; já o tom vím, ale netrapte teď moje srdce, dovolte, abych dokončil svůj běh.“ On byl už unavený, byl vyčerpán, on už dohořival a zanechal své biskupství Timoteovi.

48 Tedy, musíme pomyslet na mladé lidi. Máme děti, většina z nás jsou ženatí, máme děti. A co čeká ty, kteří teprve přijdou? Vidíte?

49 Tak jako kdysi, když jsem měl ve zvyku udělat randál ohledně toho, že oni házeli do řeky sítě a vytahovali okouny; a ti opilci a ti ostatní, viděl jsem, jak z nich dělají hromadu tak vysokou jako zde do stropu, leželi tam velicí a krásní okouni a začali zapáchat všude kolem řeky. Přišel jsem tam jako revírník a chtěl jsem jim v tom zabránit. Ale přišel mi dopis: „Nech je na pokoji.“ Co jsem mohl dělat. Patřilo to státu Kentucky. No, a revírník z Kentucky tady nemůže přijít, protože to není na jeho území. A revírník z Indiany se nemá právo ani vyjádřit, protože to povodí patří do Kentucky. Tady to máte. A tak nemohlo být uděláno vůbec nic.

50 Pověděl jsem: „Přijde syn, který by si rád v budoucnu zarybařil.“ A kdyby se mu podařilo za dvacet let, pokud to tak půjde dál, s těmi sítěmi a pastmi ulovit jednoho jelce, a tak dále; a ono už je to prakticky teď v takovém stavu, vidíte, oni by dali jeho fotografii do novin. Co se to děje? Musíme myslet na *lidi*, kteří přijdou po nás.

51 A tak se musíme zamyslet nad těmi dalšími, kteří přijdou po

nás, nad těmi mladými lidmi, a tak dále, nad místem pro naše děti. Nechtěli bychom vidět naše dcery, jak se v tomto světě noří do těchto věcí. Chceme, aby tyto dívky vyrůstaly jako jejich maminky, a musíme taky podniknout kvůli nim patřičná opatření. Možná, že už žádný zítřek nebude, my to nevíme. Pokud už nenastane zítřek, pak jsme udělali pouze to, že jsme byli ve věcech Mistra a byli jsme při Jeho příchodu nalezeni na našem místě, rozumíte.

⁵² A tak já bych navrhoval toto; řekl jsem to bratru Nevillemu. Pokračujme v tom, jak do dneška. Ať to zůstane tak, jak to je. Jsem vděčný za ty mladé kazatele, rozumíte. Ve skutečnosti v soudný den bude celé toto údolí bez výmluvy, protože jsme měli tyto malé církve, které stály na každém místě, ta předsunutá stanoviště — místa k poslušání a ke službě.

⁵³ Včera večer jsem byl ve sboru u jednoho bratra a zeptal jsem se, zdali tam jsou všichni za hradbou Slova, a každá ruka se zvedla. Nuže, a to ve mně způsobilo dobrý pocit, vidíte.

⁵⁴ Nuže, bratři, když pomyslím na tento sbor a mou službu, tak podle mého nejlepšího mínění jsou čtyři věci, které bychom mohli udělat. Možná ne čtyři, to je jenom takový názor, který mi přichází na mysl. Jestliže Ten, který ke mně promluvil tam dole u řeky... Pokud to je všechno, co bylo ponecháno pro pohanskou církev — a uvědomuji si, že ve Zjevení je o tom řečeno, jedna, dvě, tři kapitoly pro církev. Církev odchází nahoru ve 4. kapitole a ona se už nevrátí až v 19. kapitole, to je po období velkého soužení, když Bůh vyvolává tyto Židy. To souhlasí.

⁵⁵ Stejně jako Enoch, který odešel nahoru ještě předtím, než jediná kapka deště spadla na tuto zemi. On zmizel; a pak začalo soužení, vidíte. Noe byl v korábu předtím, než nastalo soužení. Lot byl venku ze Sodomy, než nastalo soužení, vidíte. A Církev odchází, než nastane doba soužení.

Zjevení 12:4

⁵⁶ Tak tedy, během toho soužení, které nastane, spící panna bude štvána drakem, který vychrlí vodu ze svých úst, (což znamená zástupy lidí — armády), budou slídit po této ženě, aby ji dopadli, rovněž zbytek jejího semene, aby ji zabili. Nuže, to bude v období soužení, ale Církev odejde domů. Tedy, jestliže se to stane zítra, pak nám nic nepřekazí v tom, abychom se ubírali kupředu dnes. Musíme vydat počet z dnešního dne.

57 Nuže, myslím si, že tam dole, kdyby ten anděl, který vyřkl tato slova ke mně a řekl: „Jako Jan Křtitel byl poslán, aby byl předchůdcem prvního Kristova příchodu, vidíte, tvoje poselství...“ Já jsem měl vzít toto poselství a ono mělo předcházet druhý Kristův příchod. Dobře, jestli to bylo to, pak jsme, bratři, opravdu velice blízko, protože ta hodina, a to světlo poselství už téměř pohaslo.

Joel 2:25

58 Všimli jste si, že když přišly Letnice na tyto bratry a oni byli naplnění Duchem svatým, netrvalo dlouho a poselství začínalo pohasínat a oni začali zakládat sbory, udělali pevnost pro Krista, v očekávání Jeho příchodu. Dobře, přesně totéž se děje dnes. Jestli je Písmo pravdivé: „Já navrátím, praví Hospodin, všechno, co sežrala kobyłka a housenka,“ tedy, jestli to je to, jestliže to je to poselství, (Bože, odpusť mi, já nevím), jestli to je to, pak ten čas je opravdu blízko, opravdu, protože poselství je za námi.

59 A onehdy v noci se mi zdálo, že jsem měl jít a mít rozpoznání na místě, kde se nacházel zástup mých přátel, kteří se shromáždili celými tisíci. A přišel nějaký chlapík, aby mne přivedl a... (Obvykle přijde Billy a vezme mě, ale on ke mně nemluví.) Ten muž prostě bezustání brebentil a dříve než jsem tam došel, všechno pomazání k tomu mě opustilo. A řekl jsem: „Půjdu tam a budu kázat poselství a řeknu lidem: „Nezahrávejte si s těmi denominacemi, a tak dále a vyjděte ven.““ A když jsem vystoupil na pódium, tak mě to opustilo. Nevěděl jsem, co to má znamenat, ale jdu dál. Já to přesně nevím.

60 To by mohlo znamenat konec mé cesty; mohl by to být příchod Páně; mohla by to být změna tohoto dne. To by mohl být příchod toho mocného, pokud by měl přijít ještě někdo další, mimo to, co už přišlo. To by mohlo být. Všechny tyto věci, které jsme měli nashromáždit, to by mohlo být to. A jakože tady dnes večer stojím před Bohem a před vámi, bratři, já nevím. Nerozumím tomu, pokud bych to pochopil, řekl bych vám to. Jinak bych se nezmiňoval... Nepřinášel bych nic takového jako je toto, kdybych nevěděl, kterou cestou — kdybych věděl, kterou cestou se věci ubírají, řekl bych to, ale nevím, nerozumím tomu. A tak já teď odcházím rovnou na shromáždění, aniž bych měl tu nejmenší špetku vedení. Jdu, protože tady nechci sedět. Miluji vycházet do lesů, jako každý jiný. A pokud se v tom mýlím, ať mi Bůh promine.

61 Jsou tři věci, které by se mi mohly stát. Buď jsem na konci své cesty, aby ten další mohl přijít; otevřel jsem pro něj cestu, aby on to mohl převzít, protože pamatujte, ten, kdo přichází kázat, bude stát ve

Slově: „Navrácení víry dětí zpět k otcům.“ Totéž může znamenat konec mé cesty, také by to mohla být změna mé služby zpět k evangelizaci a výjezdu do zámoří. Nebo by to také mohlo být, že On už mne nebude více volat k evangelizaci, ale chce mě vzít někam na poušť, pomazat mě a poslat, abych předstoupil jako ten zaslíbený, jež má přijít. Tak si to myslím.

⁶² Může to být kterákoli z těchto věcí. Ale já nemohu jít dál takovým způsobem, jak jsem šel. Protože lidé mi věřili, musím to říci, (řekl jsem to před lidmi). Lidé mě mnohokrát považovali za proroka, já se za něho nepovažuji. Ne, pánové. Já ne. Neříkám to, abych se dělal pokorný; mluvím to, abych byl pravdomluvný. Nepovažuji se za proroka Páně. Tato pocta mi nebyla dána.

Efezským 4:11

⁶³ Věřím, že Pán si mě použil k některým malým věcem, abych pomohl položit základ pro proroka, který přijde. Ale prorok nefunguje takovým způsobem jako já. Nuže, však víte. Prorok není evangelista a evangelista není prorok. Pastor není evangelista a evangelista není pastor. Ale Bůh ustanovil v církvi nejprve apoštoly, potom proroky, pak pastýře, a tak dále. Bůh si je ustanovil v církvi a dal jim službu.

2. Timoteovi 4:3-5

⁶⁴ Ale toho rána, když jsem pokládal úhelný kámen, (pokud jste duchovní, tak to pochopíte) – bylo to kvůli volání lidí... Kdybyste se jen k tomu mohli dostat a vzít tu knihu a přečíst si to, je tam řečeno: „Konej dílo evangelisty.“ On mě nepovolal, abych byl evangelistou, ale řekl: „Neboť nastane čas, kdy nebudou snášet zdravé učení, ale budou si podle své vlastní chuti shromažďovat učitele lechtající jejich sluch a odvrátí uši od pravdy a uchýlí se k bájím.“ Vidíte? On mi citoval to Písmo a řekl mi, kde ho najdu, opakoval to třikrát. A já jsem vzal Bibli a nalistoval to místo, o kterém mi řekl, a bylo to tam. A pak, vy víte o těch dvou nádobách Letničních jednotářů a letničních Sborů. Nikdy jsem to nezkřížil. Sázal jsem jejich vlastní stromy, právě tam, kde se ony nacházely, přestože si myslím, že jsou obě strany na omylu. Ale když jsem byl z toho ven, nacházel jsem se při kříži, a byly žně.

⁶⁵ Bůh respektuje každého upřímného, řekl to Petr. On si všimnul, že Bůh nemá ohled na osobu. A všechny národy, které vzývaly v Kornéliově domě, když obdržely Ducha svatého tak jako oni na začátku... vidíte. Bůh se nedívá na osobu. Můžete vidět nějakou osobu hluboce upřímnou, ale upřímně na omylu. Ale jestli je upřímná, Bůh ji nějak přivede ke světlu. Ona k tomu přijde, protože Bůh se k tomu zavázal.

⁶⁶ A my si myslíme o příchodu Páně, že to bude nějaká velká událost; a to poselství jen co se rozešlo; existuje předurčená skupina, která tady bude, když se Pán vrátí. Ale nemusí jich být více jak tucet. Vidíte? Nevíme. Může to být sto miliónů, může to být deset tisíc. Ale ti předurčení uslyší na to poselství a uvěří mu, pokud to poselství bylo posláno od Boha, o kterém my věříme, že je...

⁶⁷ Nuže, jsme tedy tady, přímo na konci času. Kdyby mě Bůh povolal (teď poslouchajte, to není opakování), kdyby mě povolal, abych byl Jeho prorokem, pak toto místo opravdu nezaujímám. Proroci neevangelizují, proroci se skryjí někde v poušti s Bohem, dokud bezprostředně a přesně neobdrží to, co si Bůh od nich přeje. A pak on dupne nohou a přinese to poselství a vrací se znovu na poušť. To není evangelista, který koná shromáždění a získává spolupracovníky a všechno to další, jak to evangelisté dělají. On nevyučuje jako evangelista, on má: „Tak praví Pán,“ a to je to, a tím to hasne. On to přináší, vychrlí to ze sebe, a ať třísky lítají kamkoli, on znovu odchází. Nikdo neví, kde je, on je někde na samotě.

Matouš 24:40; Lukáš 17:34, 36

⁶⁸ Nuže, já nemohu... nebo, kdyby mě On povolal, abych jím byl, pak nemohu být evangelistou. A kdyby mě povolal, abych byl evangelistou, nemohl bych být prorokem. Nuže, chápete, co tím myslím? A tak nevím, co mám dělat. Dělal jsem se vši uctivitostí to, co mi bylo řečeno na začátku, abych bral lidi za ruku, modlil se za ně, a pak že budu schopen poznat tajemství jejich srdcí a všechno jiné. Bratři, to bylo neomylné a víte, že to je pravda. Každý z vás to ví, vidíte. A jak On mi řekl, že to zasáhne celý svět a stalo se přesně tak. Každý národ pod nebem to uslyšel. Všude v novinách, na páscích, všude. Vůbec nechápu, jak se to mohlo stát, ale ze všech koutů světa přicházejí dopisy; a lidé někde až z Thajska a Hotentoti tam někde z jihu... misionáři shromáždili zástupy a měli s sebou pásky a podávali jim výklad Slova. A teď přicházejí zprávy z celého světa (vidíte), z celého světa. Tedy, tato církev je předurčena na celém světě, všude. Dva budou na loži, dva budou na poli, vidíte. Jeden bude vzat, druhý zanechán.

⁶⁹ Tedy, když jsem konal dílo evangelisty (a zde je moje pře), jestliže se to Bohu líbilo a vykonával jsem to dílo věrně, s důvěrou, že jsem se Mu líbil, prosím o odpuštění za všechny své chyby; a potom On mě může povolat z pole evangelisty, abych byl Jeho prorokem. Pokud by se to stalo, opustím evangelizaci. Ale když mě povolá, abych byl prorokem, nemohu být současně evangelistou. A jestli jsem

evangelistou, nemohu být prorokem. Je to míchání dvou úřadů. A tam jsem se vždy dostával do úzkých. Postavil jsem se na pódium... To nikdy nebylo dobré a úspěšné. Bůh to sice používal, ale nikdy jsem nebyl přesvědčen, že to je Jeho bezprostřední vůle. To byla Jeho dopouštějící vůle. Postavil jsem se na pódium a jedno nebo dvě vidění mě téměř odepsaly. A když jsem řekl dotyčné osobě, jak si má dát věci do pořádku a co má udělat; a pak přišla další osoba a postavila se tam v očekávání, že uslyší totéž, ale já jsem jim nemohl říci nic, dokud mi nebylo řečeno, abych to sdělil. A pak další lidé měli pocit, jako kdybych byl nějakým zrádcem nebo odpadlíkem nebo dokonce démonem nebo něčím jiným, protože jsem jim neřekl to, co si přáli. Vidíte, to není ten úřad... způsob jednání proroka.

70 Prorok stojí někde vzadu, dokud si nedupne nohou a nevkročí do nemocnice nebo kde má jít s „Tak praví Pán“, vyřkne to a odchvátá zpět. To není vůbec evangelista. On nekoná shromáždění, nediskutuje o věcech, má Slovo Páně pro to, k čemu byl poslán.

71 Jestli bude poslán do Bílého domu, přichvátá rovnou před vchod Bílého domu a je to „Tak praví Pán“. I když se jedná o guvernéra státu, ať je to kdokoliv, je to „Tak praví Pán“. On si nepohrává s žádnou skupinou církví, nesnaží se je přimět, aby přišli a vzali Slovo a kázali totéž jako evangelista; on není evangelista.

72 A tak vidíte, bratři, to je důvod, proč se nenazývám prorokem. Já nejsem ani v tom úřadu, rozumíte. Chápete, co mám na mysli? Tedy, je ještě mnoho věcí, které by mi zabraly spoustu času, ale nerad bych vám zabíral váš čas, dokud nevezmu krátký odstavec Slova, a nepřečtu ho pro dnešní večer.

73 Nuže, hle, co chci udělat. Nikdy jsem nepocítoval, že bych měl bydlet v Indianě. Já jsem tulák. Přijedu na nějaké místo a přemýšlím: „Pojedu tam, usadím se tam. To je to.“ Ale nejde to. Když přijedu někam jinam, pomyslím si: „Pojedu tam.“ A když to udělám... Moje žena mi říká (která to je píseň, ve které to je řečeno?) „Neklidný vítr.“ Myslím, že jste to slyšeli. Mnozí z vás jste to určitě slyšeli zpívat... Ona mi tak říká: „Neklidný vítr“. A jakmile se tam dostanu, přichází mi na mysl: „Chlapče, měl by ses vrátit domů. Měl by ses setkat s manželkou a dětmi. Měl bys jít ještě jednou do modlitebny kázat.“ A když tam přijedu a přijdu a přinesu jedno kázání, políbím manželku, obejmu děti, vyjdu na dvorek, posekám trávu a kolem proletí nějaké letadlo. Zastavím se. Setru pot z čela a sleduji ho. „Musím jet někam jinam. Dobře, myslím si, že bych měl někam jet. Přijedu tam, chvíli tam budu

kázat“ a rozhlížím se... A tady proletí další; a já musím s ním. Rozumíte, nemohu najít místo, kde bych si odpočinul. Prostě nemohu. Jsem neklidný, přesouvám se z místa na místo. Já za to nemohu. Je to něco ve mně, a vím, že to musím dělat, rozumíte.

⁷⁴ Nuže, z toho sboru v takovém stavu jako je teď, bych nerad odcházel. A myslím na vás všechny muže, kteří tady sedíte, o kterých si myslím, že budu s vámi trávit věčnost ve Slávě. Máme znamenité muže, znamenité zboží, solidní, zdravé lidi. Právě teď tady v této církvi uprostřed lidí propuklo probuzení. Duch přišel mezi ně a začal rozdávat dary, pozoroval jsem to a sledoval, jestli se to nebude uchylovat k fanatismu. Pokaždé, když se to začalo odchylovat tímto směrem, Duch si to prověřil a uvedl to na správnou míru. Pomyslel jsem si: „Sláva Pánu,“ vidíte. Jen stůjte tady na svém místě, je to znamenité.

⁷⁵ Tedy, můj názor je takový: Kdyby náhodou došlo k tomu a já bych chtěl někam odejít... Já nevím, kam mám odejít. Ale nemohu sedět klidně a nemohu tu zůstat. To není možné. Musím se někam odstěhovat. A možná tu nezůstanu déle než několik dnů a někam se odstěhuju. Musím někam odjet, ale nevím kam. Stejně tak jako Abraham nevěděl, kam jde. On prostě překročil řeku a vyrazil, a to bylo všechno.

⁷⁶ A já mám pocit, že to, co jsme tady měli udělat v tomto čase... Věřím, že potřebujeme sbor. Myslím, že dům Boží... Říkáte: „Dobře... vynakládáte na to všechny peníze, a co kdyby měl Pán přijít?“ Dobře, ale k čemu by bylo dobré schovávat tyto peníze, kdyby měl Pán přijít? Rozumíte? A jestli tedy lidé tyto peníze určili na modlitebnu, jsme povinni (jak ukázalo 100% hlasování onoho večera), abychom postavili modlitebnu, a tak ji stavějte! Říkám stavějte ji! Ano, prosím!

⁷⁷ Nikdy předtím jsem se takto ještě nevyjádřil, ale chci to, chlapi, udělat před vámi. Já jsem tady nechtěl ženy, protože jedna se přiklání k tomu a ta druhá zas k něčemu jinému. Tedy, chtěl jsem vám sdělit důvod, proč chci, abychom to udělali. Myslím si, že kdyby Pán přišel příští týden, začněme s výstavbou modlitebny tento týden. Opravdu, ukažme Mu to. Stůjme na svých stanovištích. Ano, pánové!

⁷⁸ A pak, když bude modlitebna postavena, inu řekněme: „Co kdyby On přišel za deset let? A co kdyby přišel za dvacet let? A co kdyby přišel za sto let? Ať je to jakkoli, nezáleží na tom, kdy On přijde. Víme, že pro nás přijde před uplynutím toho času, protože nemůžeme žít... déle než sto let. On si pro nás přijde. Ale my musíme za sebou

zanechat něco na rozloučenou.“ Pak jsem si pomyslel: proč by tedy výbor tohoto sboru (mluvím teď k nim), neměl postavit modlitebnu? Udělejte to tady; udělejte to hezky, pěkné místo, kam mohou lidé přicházet.

⁷⁹ Rád bych navrhl bratru Nevillemu, pastorovi tohoto sboru, tak dlouho jak ho tento sbor bude považovat za svého pastora, záleží na hlasování sboru; tak dlouho, dokud on stojí na tomto stanovišti a stojí ve víře a chce přicházet a cítit to jako vedení Páně; a v tom je vedení Páně, aby zůstal, když shromáždění pro něj hlasuje.

⁸⁰ Pak bych navrhl, aby jeden z těchto zdejších mužů, těch jiných lidí, jako je bratr Crase nebo bratr Junior, a ti ostatní, dokud oni pociťují, jako svou povinnost na svém stanovišti a jsou tady spolu přidružení... Nemůžete odejít a shromažďovat se s metodisty; s nimi nemáte společenství. Baptisté... Dostanete se do rozhovoru o jazycích a křtu ve jménu Ježíše a oni vás okamžitě vyhodí. To je pravda. Kdybyste se tam postavili, byli byste jako holubice v hejnu vran. Neměli byste vůbec žádné společenství, umřeli byste. Já si teď nedělám legraci z metodistů a baptistů. Zapamatujte si to. Nuže, neříkám to kvůli tomu, já dávám jenom určité přirovnání. Mnozí z těch metodistů a baptistů jsou dobrými lidmi. Jsou to evangelisté, kteří sedí tam vzadu, jako bratr Parnell, bratr Beeler. Věřím, že i ten bratr, který tam sedí... někteří z nich... mnozí z vás tady, muži Boží, s povoláním ve svém životě. Vy můžete něco udělat, a tak nevysedávejte, dělejte něco. Kdybyste přivedli byť jednu jedinou duši ke spasení, přiveďte tuto jedinou ke spasení, jeden každý z vás.

⁸¹ Nuže, myslím si, že tento sbor... Pokud budete chtít, chlapi, postavíte tuto modlitebnu, udělejte to jako váš hlavní stan, a bratr Neville by tady mohl být jako starší senior uprostřed vás, rozumíte. A když někdy vyvstane nějaká otázka, kterou nejste ve svém sboru schopni prodiskutovat, přineste ji tady k bratru Nevillemu a proberete ji společně. A pokud nebudete moci najít nějaké řešení, jakmile se tady vrátím, budeme se společně touto věcí zabývat.

⁸² A až tam budete, vyškolte ve svých vlastních skupinách kazatele, muže, ve kterých vidíte povolání ke službě. Školte tyto mladé muže; přiveďte je ke starším. Všichni společně se posadte v kazatelském shromáždění a vyučujte tam ty hlubší Boží věci. Dbejte na to, abyste se nikdy nedostali ke špatnému závěru. Zvolte si někoho, ke komu máte důvěru, aby byl tak trochu vašim vedoucím, a pak někdy, když nebudete věci vidět jako on, je to v pořádku. Ale

každopádně stůjte ve víře a nestůjte na místě. A možná, když se takto setkáme všichni společně, budeme se modlit; rozpoznání Boží sestoupí a On nám podá přesně, co to je (vidíte), a bude nám přesně oznámeno, jak to máme udělat.

⁸³ A zdejší sbory mohou přicházet a poslouchat. A školit skupiny mužů... A pokud já jsem v evangelizační službě na nějakém místě, po celém světě jsou místa, kam je mohu doporučit.

⁸⁴ Co kdybych byl v Indii — kdybych se vrátil zpět do Indie. A řekněme, že bych řekl lidem... Oni jich tam mají možná na tisíce, a kdybych se tam zdržel jeden nebo dva týdny a oni by viděli tu službu; jim by se to líbilo; oni by uvěřili, že to je pravda; vždyť vyšli z pohanství. Pak bych měl... možná během dvou nebo tří týdnů... když jsem tam byl dva večery a asi sto tisíc lidí se obrátilo ke Kristu a neměli kam jít. Příští den jsem nastoupil do letadla a odletěl do Říma a pak do Spojených států; a nechal jsem je tam jako ovce mezi vlky. A co kdybych měl s sebou skupinu mladých mužů, vyškolených v tomto poselství, vidíte, a řekl: „Nuže, počkejte chvíli, dříve než odjedu, chtěli bychom tady v těchto sborech zavést určitý řád. Mám muže, kterému jsem odeslal telegram. On má peníze a už je tady na cestě, aby tu okamžitě zaujal *své místo* — dobrý muž. A jsou s ním dva nebo tři mladí lidé, kteří budou jeho pomocníci a asistenty.“

⁸⁵ A církev stejné víry bude ustanovena na tom místě a stane se předsunutou základnou v Indii, a základnou v Německu, základnou ve Švýcarsku. Cože? Právě teď bychom je měli mít všude v těch mnoha zemích, kde jsem byl. A to poselství... a odtud z toho vzejde další a z toho dalšího další. Chápete, co tím myslím?

⁸⁶ Nuže, zítra v noci nebo pozítří večer se setkáte s Mattsonem Boze, který sem přijede a který je mým přítelem. A uvidíte, co udělal jeden zmrzačený Švéd tam v Tanganice. On tam odjel a... Mattson Boze je dobrý muž, ale nemá stejnou víru, jakou máme my.

⁸⁷ Jednou jsem ho vyvedl ven a přitlačil jsem ho ke zdi ohledně jednoho místa v Písmu. Řekl jsem: „Mattson, ty jsi můj přítel. Ty nesmíš poskakovat a pobíhat; my musíme stát tady a držet se jako křesťanští bratři za ruce, a promluvit si,“ rozumíte.

A předložil jsem mu poselství a on se tam postavil a řekl: „Bratře Branhame, máš naprostou pravdu.“

Řekl jsem: „Dobře, Mattson, ale ty tomu nevěříš, dokud to nepřijmeš.“

„Nu, bratře Branhame, já věřím, že to, co mluvíš, je pravda.“

„Tak proč to tedy nepřijmeš?“ Vidíte? Posvítíl jsem si na něj a on... A potom, jakmile on odejde, už je pryč, rozumíte.

⁸⁸ Ale jen sledujte, co ten muž docílil tam ve svých misiích – jeden člověk; protože mohl pohotově poslat pro někoho do Chicaga, sebral Burtona a ty ostatní a poslal je tam a zahájil toto dílo, takže oni se dnes počítají na desítky tisíc, z toho jednoho probuzení. A to není muž s nějakými významnými dary. Je to jenom člověk, který měl natolik statečnosti, aby tam jel a začal. A co by mohlo z toho povstat? To by už mohlo jít do milionů. Jistě. My jsme propásli čas. A proto je to můj návrh.

⁸⁹ A teď si zapamatujte, když to budete dělat, může se vám stát, že nebudete souhlasit s bratrem Tím-a-tím. Nebude souhlasit v určité věci. Ale pamatujte, dokud můžete přijít do takového bodu a říci: „Dobře, i když on nevěří přesně tak jako já, nebudu mít...“ V tom případě by s tebou nebylo něco v pořádku! To není špatné ze strany tohoto člověka, to je špatné s tebou. Vždyť bratři, kteří se snažíte držet pohromadě...

⁹⁰ Ještě něco, my Branhamové a je nás devět, my jsme se rvali jako psi; ale koneckonců, když jsme se přestali rvát, zůstávali jsme stále Branhamy. Jeden věděl, že ten druhý je Branham. A já jsem věděl, že on je Branham a on věděl, že já jsem Branham, vidíte. I když jsme se porvali. To se děje ve vašich rodinách. Ale vy jste stále bratry. A tak to je. A my se můžeme různit, (což je v pořádku) ale stále jsme jedno. Jsme jedno v Kristu. Věříme tomu poselství a držíme se ho.

⁹¹ A myslím si, že je zapotřebí, abychom stále pokračovali kupředu až do Ježíšova příchodu. A to jsem právě chtěl ohledně toho říci. A já věřím, že kdybyste měli...

⁹² Podívejte, nesmí vás opustit nadšení. Pokud nejste nadšeni, pak je tu něco zlého. Něco tady nehraje. Vy musíte... Nestačí říci: „Dobrá, minulý měsíc jsem byl pln nadšení, ale nevím, co se stalo,“ vidíte. Pak je tady něco nekalého. Musíte být po celou dobu plní nadšení, rozumíte, a musíte se probíjet; je to ďábel, který se vás snaží... Tak jako já jsem měl rád našeho posledního prezidenta, pana Eisenhowera. Velice jsem obdivoval generála Eisenhowera. A on řekl: „Když jsem byl v boji,“ řekl, „mnohokrát jsme vzali náboj a vložili do zbraně, natáhli jsme úderník a vypálili. Ale to jen puklo. To nevypálilo.“ Řekl: „My jsme se nevzdali,“ řekl, „vložili jsme další a další také pukl,“ řekl, „ale stále

jsme se nevzdávali.“ Řekl: „Pokračovali jsme, dokud to nevypálilo.“ O to tady jde. To je ta cesta, jak zvítězit ve válce. Vyrvalá snaha. Vložit náboj, natáhnout úderník. A vy máte cíl — terč, který je třeba zasáhnout. A jestliže to nevypálí, vyhodte to a vložte další a pokuste se znovu. Vložte ho a pokuste se znovu, dokud jeden nevypálí. Jeden z nich bude v pořádku, jeden z nich bude explodovat. I my musíme takto postupovat, pokračovat v palbě a pálit, pokud se něco nestane.

⁹³ Co já vlastně dělám? Pokračuji v palbě. Jdu tam, aniž bych věděl... nemám žádné vedení ani zodpovědnost. Milióny lidí se na mě dívají: „Co uděláš? Jaký bude další postup?“ Někteří si myslí, že jsem mrtvý; někteří si to myslí. Dokonce i puška mi jednoho dne explodovala. Oni říkali, že to byl pokus o sebevraždu a všechno možné, vidíte. Kolem dokola země a všude jinde, vidíte. S tím vším musíme zápolit. A pak zůstává ještě břemeno ohledně lidí.

⁹⁴ Jen si představte, co kdyby Bůh na vás vložil to, že budete znát srdce lidí, se kterými rozmlouváte. Jen se nad tím pozastavte. Vidíte, bratři, možná... Já vím, že máte břemena, ale vy tomu nerozumíte, a kromě toho nesete tady zodpovědnost...

⁹⁵ Vy říkáte: „Dobře, to musí být pro tebe jednoduché, bratře Branhamo, všechno, co děláš, Bůh ti to sděluje.“ Ne, On toto nedělá. Já si musím to svoje vypočítat, přesně tak jako vy a možná i obtížněji. Jistě. Musím si to vypočítat obtížněji než vy. A ode mě bude mnohem víc požadováno. Tam kde vy musíte nést zodpovědnost za sbor, kde musíte nést zodpovědnost za svou rodinu nebo možná sami za sebe, rozumíte, tady jsou v sázce milióny duší, za které musím zodpovědět já. Musím znát svůj postup. A jestliže se vás satan snaží shodit, kvůli jedné duši nebo kvůli několika duším, které ulovíte, co potom tam, kde jich sedí milióny v řadě? O co větším výpadům tam musím čelit já? Vidíte? A tak je hodně věcí, které si musíte zapamatovat, bratři. Nedivte se, že jsem někdy nervózní. Jistě.

⁹⁶ Ale teď... já se právě teď probíjím. Vkládám náboj, jestliže on vypálí, je to dobré. Pokud ne, nepřestanu. Vložím tam další, a jestli to jenom pukne, pokusím se vložit další. Ale jeden z nich vypálí. A nic jiného mi nezbyvá. Jeden z nich někde vypálí. A já chci, aby to bylo do terče. A tak když on vypálí, zasáhnou cíl, na který jsem namířil. Určitě víte, co tím myslím. Rozumíte? Někde něco je. Odjízdim na tato shromáždění, vrhnu se do toho, ale nemám v úmyslu je tam vyučovat těm velikým věcem, kterým vyučuji vás, lidé.

⁹⁷ Vzpomínáte si, jaký byl výklad toho snu, který jsem obdržel:

„Vrať se a shromažďuj pokrm.“ A kde se nachází ten sklad? — v této modlitebně. Kde je něco podobného v tomto kraji a jeho okolí, co bychom mohli přirovnat k tomuto poselství, které máme? (Nuže, naši malí bratři, kteří jsou tady v okolí, ty další malé církve, to jsme my. My jsme jedno.) Kde bychom šli, abychom to našli? Ukažte, s čím bychom to mohli porovnat; když přijdete do nějakého denominačního věrovyznání, okamžitě musíte opustit jméno Pána Ježíše; musíte okamžitě odstoupit od těchto věcí, vidíte. A tady je místo, kde má být shromažďován pokrm.

⁹⁸ Dobře, jedno poselství, které jsem tady před vámi kázal... Podívejte, kázal jsem od jedné do šesti hodin, to jediné poselství. Nu, kdybych měl vzít jedno z těchto poselství tady, pak by mi to zabralo celý týden. Trochu tady a trochu tam, rozumíte, protože to bylo tady shromážděno.

⁹⁹ Je to na páscích; rozejde se to do celého světa na páscích, kde lidé ve svých domovech... Tyto pásy se dostanou do rukou předurčených Božích. On může toto Slovo nasměrovat. Nasměřuje je všude, přesně na správnou cestu. A proto mě poslal zpět, abych to dělal. „Shromažďuj tady ten pokrm.“ Zabránil mi odjet do zámoří.

Bratr Arganbright řekl: „Dobře, přijed, máš tam jeden večer. Ale my tě vezmeme na turistický výlet po celém kraji“ — tak jak jsem to viděl v případě bratra Freda a bratra Bankse, kteří také chtěli jet.

¹⁰⁰ Řekl jsem: „Za takových okolností nepojedu,“ rozumíte. Ukázalo se, že v tom byl ještě další háček. A já jsem se trefil přesně, ale nevím co dál. Ale munice leží všude kolem mě.

¹⁰¹ Povolává mě zpět k evangelizaci? Povolává mě zpět na zahraniční misii? Povolává mě za svého proroka? Nebo mám být někde pastorem? Čímkoliv mám být, budu vkládat náboje a mačkat spoušť. Jeden z nich vystřelí! Ale nebudu postávat, přihlížet a říkat: „Pane, vlož náboj do pušky.“ Já budu vkládat náboje do pušky a sám budu mačkat spoušť. A On sám ať se postará o palbu. On je ten, který se o to stará. A já se musím ubírat kupředu.

¹⁰² A když vycházím ven na tato shromáždění, prostě vycházím. Nevím, možná se nezmíním ani slovem o těch poselstvích, která tady kážu. Možná tady nebudu mít ani jeden večer rozpoznání. Já nevím. Prostě jdu, aniž bych věděl, co budu dělat. Nemůžu vám to říci; prostě jdu.

¹⁰³ A to je jenom... Takovým způsobem máte jednat i vy. Máte před

sebou nějaké předsevzetí. Zdejší lidé by chtěli mít modlitebnu. Stavějte ji, jak rychle jen můžete, vzchopte se! Postarejte se o své učitelé a jiné věci. A vy, bratři z okolí se svými malými sbory, kteří konáte dílo — Bůh vám za to odplatí. Jděte tam! Kažte! Dělejte všechno, co můžete! Všichni se scházejte společně, všichni muži, pořádejte shromáždění, promlouvejte o těch hlubokých věcech Písma a modlete se. Neshromáždějte se tady společně jen proto, abyste měli modlitební shromáždění. Modlete se v skrytu. Zůstaňte nepohnutě na tom místě, vcházejte do svých pokojů, ukryjte se někam, jednoduše klekněte a zůstaňte nepohnutě před Bohem. A když to najdete a domníváte se, že se něco dáva do pohybu, vy jednoduše vyrazíte a pak zjistíte, že se dostáváte trochu mimo Slovo, buďte opatrní, nehledě na to, jak hezky to vypadá, zadržte se v tom! Nějaký zlý duch vás zasáhl, protože poselství pro tento den je Slovo, rozumíte.

¹⁰⁴ Podívejte, jestli řeknete: „Ó, ach, bratře Branhame, řeknu ti to a to. Nu, ten a ten se postavil onehdy večer, a to a tamto, nebo se stala nějaká věc.“ Sledujte! Sledujte to pozorně! Nevzdejte to, jen očekávejte a přihlížejte, jak se to chová a pak to přineste do Slova a sledujte, nakolik se to shoduje se Slovem. A pokud se tato věc shoduje se Slovem a všechno je v pořádku, poděkujte Bohu a jen klidně jděte kupředu, vidíte. Tak dlouho, jak dlouho to zůstává ve Slovu. To je můj názor. A myslím si, že byste takto měli postupovat.

¹⁰⁵ A bratr Neville, bratr Ruddell, bratr Crase a bratr Beeler a všichni z vás ostatních bratří, Junior, kdekoliv se nacházíš, a také všichni z vás ostatních bratří, Bůh vás bohatě požehnej. Vidím Terryho, Lynna, Charlie Coxe, Davida a mnoho z vás mladých mužů, ať vás Bůh pomáže. Aj! Jak rád bych vybral hrst některých z vás, aby byli evangelisty, abych vás mohl někam umístit, vidíte, s vědomím, že jste přišli a dokážete pevně stát, znáte to poselství a učíte se, jak byste se měli projevit. Pokud cítíte povolání ve svém životě... Vidím dva nebo tři mladé muže, čtyři nebo pět, sedící v zadních lavicích — přál bych si to. Vy jste mladí muži; já stárnu. Bratr Neville stárne. Jsme již muži středního věku. A pokud se čas bude posouvat dál kupředu, my za chvíli tuto scénu opustíme; a vy musíte vlézt do našich bot, rozumíte.

¹⁰⁶ A tak hleďte... A toho dne se to může stávat ještě naléhavější, pokud nějaké zítra ještě bude. Ale dokud je dnešek dneškem, dělejme, dokud je den. Zítřek nemusí vůbec nastat. A pokud ano, budme na něj připraveni. Sledujete co tím myslím? Tedy, to je to, co si ohledně vás myslím.

107 Nebylo by to nádherné vidět bratra... tam nahoře z Utica, bratra Crase, a všechny ostatní z vás, zdejší bratry, jak se společně sejdem, setkáme se, přijdeme na jedno místo; vy, kazatelé, se posadíte a vyměníte si názory ohledně určitých věcí. Musíte mít někde společenství, musíte mít místo, kde byste se mohli spolu sejít a společně si věci projednat. Sejdete se spolu jako skupina mužů, kteří si vzájemně důvěřují, kteří to milují a projednají tyto problémy a naleznou řešení. Možná jednou za měsíc jenom sami kazatelé. Sejděte se někde v jednom z vašich sborů, posadte se a vyměňte si názory, promluvte si o tom, jeden každý z vás pastorů, evangelistů, kýmkoliv jste. A pokud vyvstane nějaký větší problém, který nejste schopni vyřešit, když se vrátím z evangelizačního pole... Já nevím, co bude se mnou; ale já se budu stále vracet zpět, a jestli vyvstane nějaká z těchto věcí, když se tady vrátím, nu, setkáme se spolu a posadíme se. Jestli má někdo povolání ve svém životě... My nebudeme dělat soukromé pohovory, a to, co jsme dříve dělali, prostě se sejdem a zůstaneme tak dlouho, dokud nebudeme mít: „Tak praví Pán.“

108 A pokud se vám podaří navést toho kazatelé na správnou cestu, sledujte, co on bude schopen udělat. On bude mít určitý vliv a postará se o vyřešení stovek těchto případů, na které narážíme, vidíte? Musíte zavést určitý systém, Boží systém.

2. Mojžíšova 18:22

109 Jak Jetro řekl Mojžíšovi: „Jakže, ty to za ty všechny nezvládneš.“ A tak tam Bůh ustanovil starších. Bylo jich sedmdesát. A vzal Ducha, který byl na Mojžíši a vložil Ho do těch sedmdesáti starších, a to už více neoslabovalo Mojžíše. To ho posílilo. On měl stejně tolik prorockého daru v sobě, jako předtím, než on vzal z jeho Ducha, aby prorokovali, vidíte. On to jednoduše rozdělil a řekl: „Nuže, Mojžíši, ať oni posuzují ty menší věci, ale co se týče těch závažnějších věcí, ty přijď k nim a pomoz jim.“

110 Nuže, to je ten způsob. To byla Boží cesta tam v minulosti; byla to Boží cesta v té rané církvi, a já věřím, že to je Boží cesta i teď, (to je pravda) abychom takto jednali. Tak, dělejme to. Přestaňme o tom mluvit a začněme jednat. A to je všechno. Z Boží milosti to můžeme udělat. Věříte tomu?

111 Nuže, podívejme. Věnoval jsem tomu svůj čas, ale Billy mi před chvílí poslal nějakou poznámku. Moment, podívám se, co to je: „Jsem v New Albany... dcera Grace... nemocnice Memorial... zlomila si ruku... prosí, abychom se za ni modlili... T-r-o-u-b, W.C. T-r-o-u-b — T-r-

o-u-b“ (něco takového). Pomodleme se tedy za tu mladou paní.

112 Náš nebeský Otče, když nyní hovoříme... A já uvažuji o tom, když Ireneus pohleděl na svou malou skupinu lidí, možná to byla menší skupina než tato zdejší dnes večer, a oni neměli ani židli, aby se posadili. Oni seděli na studených kamenných plotnách, seděli tam, zatímco on k nim promlouval. A tito muži vyšli, a když odcházeli, uvědomovali si, že mohou být vhozeni na sežráná lvům, že jejich hlavy budou státy, ale víra otců žije dál, navzdory žalářů, plamenů ohně a mečí.

113 Děkuji ti za tyto muže, Pane. Prosím, abys je požehnal. Nuže, požehnej jednoho každého z nich ve Tvém jménu a zachovávej je ve víře, která byla jednou darována svatým, aby se od ní nikdy neodchýlili a ať z této skupiny mohou být Tebou posláni pastoři, učitelé, evangelisté. Ó, Bože, vyslyš. Ať jsou vždy připraveni za někoho zaskočít, kdekoliv se nacházejí, ať bezustání pracují, dokud nepřijde Ježíš.

114 A tak teď, Otče, prosím za každou z těch proseb, které se tady dostaly dnes večer, a prosím, abys vzpomněl tuto mladou paní, která se tam nachází, která si zlomila ruku, ať ji moc všemohoucího Boha uzdraví a navrátí ji ke zdraví. Vyslyš, Pane. Prosím, abys jí byl nápomocen. Požehnej jí, požehnej jejím milovaným, kteří zavolali a ať moc, která vzbudila Ježíše z hrobu, pozvedne i tuto dívku. Ať se její ruka uzdraví.

115 Všechny tyto prosby, které byly dnes večer zmíněny: tento bídný chlapec, který tam leží a má... slyšel jsem bratra, jak to oznamoval, on trpí Hodkinsonovou nemocí, která ho naskrz prožrala, takže jeho tváře sálají radiem a jinými věcmi, které mu byly podány. Bože, smiluj se nad tím chlapcem; dej, aby žil. Přichází nám na mysl ten muž, který se nepřipravil na setkání s Tebou a nyní již odešel. A jeho manželka s rozdrčenou hlavou, a to adoptované dítě. A všechny ty ostatní věci. Sestra Bruceová, která nesla vodu, ona už stárne, Otče. A ona si spálila ruku a své tělo nahoře i dole. Modlíme se za ní. Ona je teď možná hospitalizována a modlíme se, abys ji vysvobodil a vyvedl ji odtamtud. Vyslyš, Otče. Prosíme o tato požehnání ve jménu Ježíše Krista. Amen.

116 Teď bych vás chtěl o něco požádat a zeptat se vás, jestli podle vašeho názoru, máme ještě trochu času na Slovo. Máme? Tak jenom... Nuže, vím, že se už připozdívá, ale měl jsem tady něco malého na srdci, o čem jsem dnes uvažoval a o čem bych velice rád promluvil,

a možná vám to pomůže. A myslel jsem si, že bych to měl nejdříve oznámit. Nuže, to je na pásku, a kdyby se chtěl někdo z vás k tomu později vrátit nebo se na to odvolat, bude to u Jima, rozumíte. Ohledně toho, co by mělo být učiněno. A teď, co by mělo být učiněno pro vás, bratři.

117 Nuže, víte, že když tito muži na začátku společně vyrazili, to bylo jen okolo šesti nebo osmi mužů a oni zatřásli celým tímto okolím. Dobře, vy víte, když Akvila a Priscilla, během toho velikého Apollova probuzení, které tam měli, bylo tam jenom šest nebo osm mužů a žen v této skupince. A celý sbor čítal od šesti do osmi lidí. A nás je tady dnes večer možná pět nebo šest, sedmkrát více, než jich bylo tehdy.

118 Víte, Ježíš měl pouze dvanáct apoštolů. My vždy uvažujeme o něčem velikém. Ale Bůh nejedná ve velikých počtech. To probíhá v malých skupinkách, kde On má... Vidíte? Můžete to sledovat napříč věky, v každé době, kdy On se setkával s lidmi, to bylo v malých skupinkách (vidíte) – a On s nimi promlouval a ustanovoval je. A je to libá Boží vůle, aby to tak bylo činěno; je to ten způsob, jak On si to přeje. A teď chceme Slovo Boží zachovávat uprostřed nás a jít a konat tyto věci.

119 Nuže, v neděli ráno, bude-li vůle Páně, bych chtěl promluvit na téma „Evangelizace času konce“. A potom, pokud jen Pán dovolí, odjedu až do pozdního podzimu, kdy bych se měl pak vrátit. Možná, že se vrátím někdy v září. Ale doufám, že do této doby to bude, bratři, pro vás probíhat skvěle a vaše shromáždění budou početně růst a milost Boží bude s vámi, dokud se nesetkáme. A věřím, že se budete modlit za můj úspěch. Nezapomeňte na své modlitby za mne; to znamená, že jste moji kamarádi, jste moji přátelé, moji pomocníci a společně jsme pomocníky Páně. A teď, když tam musím čelit nepříteli, vzpomínám, že tito věrní, praví vojáci, jejichž modlitby za nemocné a postižené jsou vyslýchány, a tito muži se za mě modlí. A já jsem jeden z těch, kteří to tam potřebují, opravdu to potřebuji, a tak všichni se za mě modlete, když se shromáždíte. Nezapomeňte na mě v žádném z vašich shromáždění; modlete se za mě.

Jan 9:26-35

120 Nuže, evangelium svatého Jana 9. kapitola, chtěl bych číst od 26. do 35. verše. Jen na několik minut a pak, bude-li vůle Páně, bychom chtěli ukončit během následujících dvaceti nebo třiceti minut, možná ještě dřív. A teď bych chtěl přečíst tento odstavec z Písma, z evangelia svatého Jana 26... evangelium svatého Jana 9:26-35, mám to tady

poznámeno, je to něco o čem jsem uvažoval.

Tehdy mu znovu řekli: „Co ti udělal? Jak otevřel tvé oči?“

Odpověděl jim: „Už jsem vám to řekl, neslyšeli jste? Co zase chcete slyšet? Chcete snad i vy být jeho učedníky?“

Spírali mu tedy a řekli: „Ty jsi jeho učedník, ale my jsme Mojžíšovi učedníci!

My víme, že k Mojžíši mluvil Bůh, ale o tomto nevíme, odkud je.“

Ten člověk jim odpověděl: „To je právě divné, že nevíte, odkud je, a přitom otevřel mé oči.

Víme přece, že Bůh hříšníky neslyší; ale kdo by Boha ctil a konal jeho vůli, toho slyší.

Od věků nebylo slýcháno, že by někdo otevřel oči člověka, který se narodil slepý.

Kdyby ten člověk nebyl od Boha, nemohl by nic udělat.“

Odpověděli mu: „Ty ses narodil celý v hříších a chceš nás poučovat?“ A vyhnali ho ven.

Když pak Ježíš uslyšel, že ho vyhnali ven, našel ho a řekl mu: „Věříš v Božího Syna?“

¹²¹ Nuže, chtěl bych k vám, bratři, několik minut promluvit, s vědomím, že můj proslov tady (nevím, co z toho bude), doufám, že si to Bůh nějakým způsobem použije; a je to na základě Jeho Slova... A tak vím, že bratr Sink a bratr Neville nebo obvykle jeden z vás kazatelů má kázání. A jelikož jsem tady s vámi, jestliže mi prominete, chtěl bych k vám krátce promluvit tímto způsobem.

¹²² Chtěl bych teď vzít téma „Zastat se Ježíše“. Farizejové a vedoucí v Jeho době se Ho vždycky snažili znevažovat před lidmi. Byl to způsob, který používal ďábel. Všichni farizejové a učitelé v Jeho době se neustále snažili znevažovat Ježíše. Oni projevovali vůči Němu odmítavý postoj. Stále Ho sledovali a hledali, v čem by mohli najít nějakou chybu a nikdy o Něm neřekli dobré slovo. Vždycky se snažili najít něco, čím by Ho mohli snížit a říci: „Pohledte, kdyby On byl

mužem Božím, nejednal by takto.“ Pokoušeli se na Něj uvrhnout stín, aby Mu lidé nevěřili. A to je ďáblovu dílo a je to starý trik, který stále platí.

¹²³ Mnohokrát kazatel udělá nějakou chybu, a když se ocitne v sousedství a je to vzácný bratr, který se snaží dělat to, co je dobré a vést lidi správným směrem, pak ďábel vytáhne před nevěřícími nebo takzvanými křesťany v sousedství každou špatnost a hodí to na toho člověka; on to zajisté udělá. Víte, způsob jednání opravdového křesťana je zatajit všechno, co by mohlo být nalezeno proti bratru. On nebude o něm mluvit něco špatného, řekne jenom ty dobré věci. Řekne jenom to dobré, co o něm ví. Pokud je tam nějaká špatnost, nechá to na pokoji. Ten chudák má už toho bezmála proti sobě dost. Nesnaží se nikdy vzít klacek a postrčit toho chudáka hlouběji do jámy. Křesťanův postoj je vytáhnout ho, pomoci mu vytáhnout ho z té jámy, vidíte. Nikdy se ho nesnaží postrčit hlouběji, on je už přece v nesnázích. Pokouší se mu pomoci. Ale v dnešní době, mohu to povědět otevřeně, příliš mnoho z nás, příliš mnoho současníků, to dělá opačně. Stačí, aby jen mohli najít o někom něco opravdu špatného a povědět proti němu...

¹²⁴ Například teď, když jeden z vás bratři, udělal chybu, provedl nějakou špatnost — no, každému se to může stát. Mně také. Každému z nás. Ale teď, když se nám daří, pamatujme, že jsme bratři; jsme zkrátka bratři. A jestliže máte nějakou spornou záležitost, musíme se spolu utkat. Přinesme to tedy dohromady, přinesme to před naše bratry a vyřešme to.

¹²⁵ Nuže, v Branhamově rodině bývalo tak, že když někdo z těch malých něco provedl, oni to přišli říci Billovi, protože já jsem byl nejstarší. A musel jsem se postavit a rozhodnout, kdo měl pravdu a kdo se mýlil. Nu, a platilo moje rozhodnutí, kdo měl pravdu a kdo se mýlil. A pokud oni tomu stále nevěřili, pak se postavili za mémi zády a porvali se kvůli tomu. Ale oni stále zůstávali bratry, vidíte. Oni si to jeden s druhým vyřídili na dvorku nebo před domem, a tak to bylo, vidíte. Ale stále jsme byli bratry.

Matouš 18:15 16

¹²⁶ Dobře, tak bychom to tedy měli dělat, rozumíte. Pokud máte něco proti někomu, proti vašemu bratru, jestli je to něco špatného, nemluvte o tom nikomu. Jděte za ním a povězte mu to. A pokud on se bude s vámi hádat, vezměte s sebou někoho jiného a pak to udělejte tak, jak to je řečeno v Bibli.

1. Petrova 5:8

127 Ale v Ježíšově případě oni se prostě snažili najít každou malou skulinku, aby Ho mohli ponížít v lidských očích. A toto si právě přeje ďábel. Oni chtějí poškodit váš vliv před lidmi. A proto musíte být opatrní ve vašem jednání. Chodte, jak se sluší na opravdové Boží muže. Mluvte, jako Boží muži, rozumíte. Jednejte jako Boží muži, žijte jako Boží muži, protože ďábel váš nepřítel obchází jako řvoucí lev a pokouší se spolknout, co jen může.

128 Proč oni toto dělali? Oni na Něj žárlili. A právě kvůli tomu se Ho snažili ponížít. Žárlili na Jeho službu a kvůli tomu se Ho snažili znevažovat... On měl službu od Boha a oni o tom věděli, ale to bylo v rozporu s jejich vyznáními víry, a tak Jej ponižovali. Dělali všechno možné, aby Ho... každou malou vadu, kterou mohli najít, aby Ho takto odstranili z cesty. Chtěli Ho umlčet. Chtěli, aby Ho lidé odsoudili. Chtěli říci: „Ten chlapík není nic. Jen se podívejte. Tady to máte. On udělal to, a víte, že to není správné. Byli jsme celý život vyučování, že máme věřit našim starším. Koukněte na Něj. On se tam postavil a hulákal na naše starší. Odporoval tradici otců, které jsme byli povinni věřit, tradici našich otců. Byli jsme tomu po celá léta vyučování každým rabínem. A vida, tento Muž přichází a odmítá je všechny.“ Vidíte? „No, takový Muž se přece nehodí na to, aby byl kazatelem.“

129 Vidíte, oni se Ho snažili ponížít. Ale přesto všechno, ti, kteří Mu věřili a kteří Ho milovali a kteří viděli Jeho znamení a zázraky, že jsou v souladu s Písmem, ti si to tím nedali překazit. Nikoliv, pánové! Ti, kteří Mu věřili, oni Mu opravdu věřili. Ti, kteří Ho milovali, ti se za Něj postavili. A oni neviděli to, na co jiní ukazovali prstem.

130 Ó, kéž bychom mohli být takoví, kéž bychom mohli být na tyto věci slepí. Jestli někdo přišel a řekl: „Víš co? Oni říkají, že ty jsi letniční.“

„Nikoliv však podle denominace.“

„No, tak... ty jsi ten, který křtí ve jménu Ježíše.“

„Ano, to je pravda.“

„Dobrá, dovol mi, že ti něco řeknu. Zním jednoho muže, který byl takto pokřtěn a on udělal to-a-to.“

131 Ale pohleďte, to s tím nemá nic společného. Je to ďábel, který se snaží na vás hodit nějaký stín. Oni se vždy snaží ukázat prstem na nějakou starou loď, která ztroskotala u pobřeží, ale neukážou na toho, který proplul bezpečně. To je pravda. Vidíte? Tak je to.

132 Oni se snaží hodit nějaký sochor a říci: „To je varovný příklad; hle, co udělal. Zním jednoho kazatele, který byl kazatelem svatosti a on udělal to nebo tamto nebo něco jiného.“ Ale oni nepoukážou na někoho, který nebyl kazatelem svatosti a udělal totéž. Vidíte? A nepoukazují na ty veliké věci, které vykonal Bůh.

133 Někdo řekl: „Ó, ten muž zašel příliš daleko. On zašel příliš daleko.“ Možná to udělal; stal se trosečníkem, zašel příliš daleko a stal se z něj fanatik. I to je možné, ale zatímco poukazují na ty mnohé, kteří... na někoho, kteří zašli příliš daleko, co potom s těmi milióny, co nezašly dost daleko? A to už oni nechtějí vidět. Chápete, co mám na mysli?

134 A tak tito lidé usilovali o to; farizejové a saduceové a pokrytci a herodiáni a všichni ostatní se snažili uvrhnout na Ježíše stín, ale ti praví věřící, kteří byli předurčení, aby uslyšeli to poselství, oni ho slyšeli a neviděli v tom žádnou vadu.

135 Stejně tak dnes, ti, kteří Mu věří, ti Ho milují; ti, kteří Mu věří, nevidí na Něm vadu. Oni nevidí žádný blud; nevidí žádnou špatnost, nevidí nic zlého na Jeho Slovu; nevidí žádnou nesprávnost na Jeho lidech; oni prostě vidí Ježíše a tím je to vyřešeno. Oni jsou předurčení k věčnému životu, a tak se zastávají Ježíše a zůstávají u toho.

136 Kdysi jsme zpívali takovou krátkou písničku, bratře Royi Robersoně... zpívali jsme takovou krátkou písničku, myslím, že asi tehdy, když jsi tady přišel:

*Zvolím si cestu s těmi několika opovrhovanými
Páně; začal jsem s Ježíšem a projdu skrz.
Raději sám bych s Ježíšem šel,
Jákobův kámen za polštář měl.*

137 Určitě jste slyšeli tuto krátkou písničku. To souhlasí. Raději bych zvolil cestu neshody, zvolil cestu s těmi pohrdanými, cestu s těmi, co jsou pomlouváni, ale chodí s Ježíšem. Nevidím v tom všem žádnou vadu. Nevidím chybu na nějakém chlapíkovi, prostě ubírám se kupředu a tím to hasne.

138 Nuže, a takto oni jednali s Ježíšem. Oni ne... Vy musíte poučovat vaše lidi, vy pastoři, aby se také tak chovali. Pokud někdo přichází a říká: „Víte co, víte, vaše církev, oni jsou takoví a takoví, oni...“

139 Ano, pánové! Může jich tady sedět celý tucet, ale co s těmi davy, co sedí tam? Vidíte? Kvůli těm jednotlivým stromům nevidíte lesy. A máme to tady znovu. Vidíte to teď?

140 A tak oni, oni se pokoušeli... Nebyli ochotni připustit, že On konal dílo Boží a snažili se rozsévat semeno neshody a docílit, aby tomu lidé nevěřili. Ale lidé, kteří Mu věřili, oni se Ho přidrželi, oni se Ho zastávali.

Izaiáš 53:2, 3; 1. Petrova 2:25

141 Víte co, myslel jsem si tady... Několik lidí, o kterých jsem si tady udělal poznámku. Ten slepý muž se nedal jimi ovlivnit, tam ten Muž mu jenom navrátil zrak; my ten příběh dobře známe. Ale On mu kromě toho postavil velice žhavou otázku. Nuže, oni tam přišli a Ježíš procházel kolem a On byl Mužem, kterým bylo pohrdáno, a byl znenáviděn. Bible říká, že bude zavržen a že na Něm nebylo žádné krásy, po které bychom byli žádostiví. A že všichni jako ovce jsme zbloudili a On byl Mužem bolestí a byl obeznámen s žalem. A víme, jak je popsán v celé Bibli, že bude pohrdán a zavržen. A tak vidíme toho muže.

1. Petrova 4:8 1. Janova 4:18

142 Nuže, ti, kdo uvěřili tomuto Slovu, oni dobře věděli, že ty věci, které Ježíš konal a ty další věci, jsou součástí Jeho života; a oni poznali, kým On je. A tak nemohli nic proti Němu namítnout, aby Ho zničili, protože nic takového neměli. A víte, láska je na tyto věci slepá. Láska přikrývá množství hříchů, však víte. Dokonalá láska zapuzuje strach, hřích a neshodu. To dělá láska.

Jan 9:1, 2

143 Nuže, tento slepý muž tam seděl a Ježíš se svými učedníky procházel kolem a domnívám se, že Ježíš mu tam udělil malou lekci. Když oni uviděli toho chudáka, slepého muže, pomysleli si: „Dobře, za tím zcela jistě musí stát nějaký hřích.“ Když vidíme, že se někde nějakému člověku něco přihodí, vždy říkáme: „No, on zhřešil. Odpadl z Boží vůle.“ Když bratr Crase narazil do toho sloupu: „On musel zřejmě někde od Pána odpadnout ve svých názorech.“ Když mi explodovala ta puška: „Nu, on musel být mimo vůli Páně.“ Bratr Neville narazil autem: „On musel být někde mimo vůli Páně.“ Ale to není tak docela pravda. Nikoliv, pánové, není. Bůh tyto věci dopouští.

Jan 9:2, 3

144 Ježíš se obrátil a udělil jim lekci. Oni řekli: „Jeho otec musel zhřešit, nebo jeho matka zhřešila nebo možná i on sám zhřešil?“ Ježíš odpověděl: „Nikdo z nich nezhrěšil, ale mají na něm být zjeveny skutky

Boží.“ Amen! Vidíte? A tak dopouští, aby se takové věci staly... aby se skutky Boží mohly projevit.

Jan 9:7, 8, 22

145 Nuže... on pověděl... řekl tomu muži a navrátil mu zrak a odešel. A pak, když se to rozneslo, přišli tam farizejové. A tady byl muž, který byl kdysi slepý, sedával tam a žebral; a hle, on vidí. A mezi nimi se začala šířit pověst, á, ó, aj, to něco roznítilo! A tak oni tam přišli a uviděli, že ten slepý muž vidí. A hned chtěli najít nějaký způsob, aby mohli všechny tyto lidi zastrašit, protože oni řekli: „Pokud někdo půjde za tou novou naukou a za tím novopečeným prorokem, který se jmenuje Ježíš z Nazaretu, okamžitě bude muset předat svůj doklad o sounáležnosti k církvi. Takoví už déle nemohou chodit do synagogy. Jestliže se s Ním budete nadále spolčovat a zúčastníte se byť jediného shromáždění nebo něčeho takového, nesmíte už sem déle chodit.“

Jan 9:19

146 A tak oni z toho chtěli udělat velkou podívanou, protože Ho nenáviděli. Neuvažovali o tom chudákovi, slepém člověku, ale chtěli z toho udělat vyložené podívanou, aby před Ním lidi pozdrželi.

Jan 9:19-21

147 Pověděli, že se tedy na to musí zeptat jeho otce a matky; a tak šli a přivedli jeho otce a matku. A zeptali se: „Je to váš syn?“

Oni na to: „Ano, pane.“

„A narodil se slepý?“

„Ano, pane.“

„A jak to, že on vidí?“

Jan 9:20, 22

148 A Bible říká, že otec s matkou dostali strach, protože věděli, že budou vyloučeni ze synagogy. Pokud se přiznají k tomu, že byli... Vidíte, a tak oni tam byli přivedeni. A oni řekli: „No, víme, že to je náš syn.“

Jan 9:11, 20, 23, 24, 26

149 Ó, možná tam stálo několik tisíc lidí. Ale kdyby on jen mohl... Kdyby ti páchnoucí farizejové mohli jenom najít nějaké smítko na Jeho jméno nebo na tom, co udělal, něco čím by mohli zastrašovat lidi, oni by Ho okamžitě vyhnali za to, že konal shromáždění, vidíte. A On by přišel o celý svůj vliv.

A tak oni řekli... Několik z nich tam přišlo ve svých kněžských

rouchách a řekli: „Řekněte nám o něm.“

Oni řekli: „Víme, že to je náš syn a že se narodil slepý a že teď vidí, ale nevíme jak se to stalo. Zeptejte se jeho. Je dospělý,“ vidíte.

V pořádku. A tak oni šli znovu a přivedli ho. A zeptali se jej: „Kdo ti dal tvůj zrak? Jak On tě uzdravil?“

Odpověděl: „Někdo jménem Ježíš z Nazaretu, ten mi navrátil zrak.“

A oni řekli: „Vzdej slávu Bohu.“ Pověděli: „Víme, že tento muž je hříšník.“ Řekli... A řekli: „Odkud je?“

Jan 9:25

150 Odpověděl: „Nevím. On jen procházel kolem a uzdravil mě, a to je vše, co já o Něm vím. Já vím... Vím pouze jednu věc, ale nemohu vám říci, jestli On je hříšník nebo ne. To nevím. Já jsem toho člověka potkal teprve dnes, ale jestli On mi mohl navrátit zrak, vím jenom jedno. Předtím jsem byl slepý, ale teď vidím. Jsem si toho jist, protože před půlhodinou jsem byl slepý a teď mám zrak, stejně tak dobrý, jako kdokoliv z vás, a tak vím, že vidím.“

Ó, to na ně zapůsobilo jako žihadlo! Oni si pomysleli: „Jakže...“

Jan 9:27

151 On řekl: „Copak se chcete stát i vy Jeho učedníky?“ To bylo dobré a poctivé svědectví. To bylo mocné. Říkám vám, to bylo správné svědectví.

Jan 9:27

152 Zeptal se: „Copak i vy všichni...“ Tady se nachází obyčejný slepý muž, stojí na ulici poté, co se setkal s Ježíšem a teď dává otázku učedníkům... teď dává otázku farizejům, jestli se nechtějí stát Jeho učedníky — ti biskupové, předáci. „Copak i vy se chcete stát Jeho učedníky?“

Matouš 12:24; Marek 3:22; Lukáš 11:15

153 Oni řekli: „Ne, ty jsi Jeho učedník, my jsme učedníci Mojžíšovi, (oni se ohlíželi daleko dozadu, do historie, vidíte). My jsme Mojžíšovi učedníci. Ten Muž, my dokonce o Něm nic nevíme; nevíme ani odkud je, no, nemáme ani žádnou zprávu, že pochází z nějaké školy. On nikdy nepřišel a nezeptal se nás na tyto věci. (Vidíte?) My o Něm nic nevíme. A lidé, uvědomujete si vůbec, že ten člověk není ani ordinovaný? On je vlastně nějakým jasnovidcem. On je Belzebubem. A vy jste se na to nechali nacytat. Jakže, On nemá žádnou autoritu; my jsme Mu jí nepropůjčili. (Vidíte?) My dokonce nevíme ani odkud On je.“

Jan 9:30, 32

154 Ten chlapík, který teď mohl vidět, řekl: „Je to zvláštní.“ Vidíte, farizejové se snaží teď tyto lidi srazit, zastrašit. Rozumíte? Ale on se zastal Ježíše, vidíte. Řekl: „Je to zvláštní. (Dovolte, abych to podrobněji vysvětlil, možná to vyjádřil jinými slovy.) Nuže, vy lidé, kteří tady stojíte, kteří jste se po celá staletí zabývali těmi všemi náboženskými otázkami a mluvíte o příchodu Mesiáše a o tom, co by se mělo stát v blízké budoucnosti, kdy má přijít Osloboditel, abychom se s Ním setkali, a vy nám říkáte, že když On přijde... co On všechno bude dělat. A vy, duchovní vůdcové, velekněží a kněží této komunity, stojíte tady pospolu před těmito lidmi a snažíte se očernit Jeho jméno a snažíte se na Něj nakýdat všechno špatné, zatímco ten Muž přišel a otevřel mé slepé oči. Já jsem se narodil slepý. Tady je otec a matka a oni jsou svědci, že jsem se narodil slepý a po celá léta jsem tady mezi vámi sedával – slepě narozený. A nikdy se nic takového nestalo od počátku světa. A vida, přišel nějaký Muž, udělal zázrak, který se nestal od počátku světa a vy, duchovní vůdcové, o tom nic nevíte?“ (Fíííí! Hmmm!) A řekl: „Říkám, že to je zvláštní.“ On se zastal Ježíše, vidíte.

155 On byl slepý se svolením, aby se mohly skutky Boží projevit (rozumíte), protože on se postavil na stranu Ježíše. Zastal se Ho.

Jan 9:34-36

156 Nuže, pro ně to bylo žihadlo. Víte, co oni udělali? Řekli: „No, my víme, že ses narodil v hříchu, a ty se nás snažíš poučovat?“ A vystrčili ho ven z chrámu; vykopli jej; postrčili ho; vyhodili ho. Ale jak ho vyhodili, všimli jste si toho? Ježíš ho znovu vyhledává. Amen, amen! Ježíš ho znovu vyhledal. A tak se nestarejte, jestli vás vyhodí. On vás znovu najde, vidíte. V pořádku.

A On mu řekl: „Věříš v Syna Božího?“

On se zeptal: „Pane, kdo to je?“ On to dokonce ani nevěděl, věděl pouze to, že byl kdysi slepý a teď vidí.

157 Já znám tuto jedinou věc, bratři. Oni to mohou nazývat fanatismem nebo jakkoliv si přeji; ale kdysi jsem byl hříšníkem a teď jsem byl přijat na milost, něco se se mnou stalo, vidíte. Tuto jedinou věc já vím. Díky tomu, že důvěřuji Jeho Slovu a věřím Mu... A byl jsem vykopnut z každé organizace pod nebem. Ani jedna z nich mě už více nepřijímá. Vy o tom víte. Někteří z jejich mužů – tam venku jsou dobří lidé – oni by mě přijali; ale každá organizace na mě poukazuje prstem. To je pravda. Ale On mě našel; a On mě někde najde. To je pravda. Když půjde kolem...

158 A tak to bude v pořádku, protože my se chceme zastat Ježíše; a jediný způsob, jak se můžeš zastat Ježíše, je, že se zastaneš toho, co On řekl, že uvěříš Jeho Slovu. A tak se Ho zastaňme. Ten slepý muž jim vydal opravdové svědectví. V pořádku.

Lukáš 7:36

159 A znovu shledáváme, že oni usilovali o zmaření Jeho jména. (Ještě kratičko, některé věci tady musím přeskočit...) A byl tam jeden farizej. Kázal jsem o tom před nějakým časem a nazval jsem to „Umytí Ježíšových nohou“. Myslím, že jste mě všichni slyšeli o tom kázat, když ten farizej poprosil Ježíše, aby přišel do jeho domu — veliký, strnulý farizej Jej požádal, aby přišel. A víte, jak jsem vám znázornil to krátké drama, jak ten posel přišel a našel *Ježíše* a On tam přišel, i když věděl, že Ho nenávidí, ale každopádně tam přišel. A když už tam byl, oni mu neumyli nohy, dovolili, aby se tam posadil a od Něj se šířil pach po namáhavé cestě; a tak tam seděl.

Lukáš 7:38, 39

160 A přišla tam obyčejná žena. Oni si pomysleli: „Ó, aj, Pán je k nám dobrý, protože, podívejte, to bude něco, pro naše veliké party...“ Oni si Jej tam přivedli jen proto, aby se Mu mohli posmívat. Přivedli Ho tam, aby z Něj měli trošku legrace. A teď si myslí, že Pán je na jejich straně, protože ta neblaze proslulá žena, prostitutka, přišla a s pláčem Mu slzami umývala nohy a vlasy je vytírala. A ten starý farizej a ti ostatní kněží tam v rohu postávali a říkali si: „Bratře... Hospodin to přichystal zrovna pro nás, a to nám poskytuje právě teď příležitost pošpinit Jeho jméno. Nazývá se prorokem; a lidé si také myslí, že je prorok. Nazývají Ho Galilejským prorokem, a dokonce tvrdí i to, že je Mesiáš. A my víme, že Mesiáš bude prorokem a hledme, On sedí tam vzadu, vidíte, kam jsme Ho dostali. A podívejte. Hoši, teď jsme Jej dostali do pasti! Sedí tam vzadu, schýlený jako nějaké zmrskané štěně nebo něco podobného, a nějaká prostitutka z Jeho společenské třídy tam vzadu kolem Něj obletuje a myje Mu nohy. No, a On dokonce o tom ani neví. Kdyby byl prorok, pak by věděl, co je to za ženu. Nuže, hoši, my si můžeme na tom konci připít,“ řekl, „protože podívejte...“

161 Podívejte, dělali všechno, aby to zruinovalo Jeho pověst, všechno, aby zruinovalo důvěru lidí k Němu, aniž si uvědomovali, že byli posedlí ďábly, když toto dělali. Oni postupovali v souladu s ďáblem a pokoušeli se pošpinit jméno Božího Syna.

Jan 5:39; Jan 10:37

162 Jak oni to mohli dělali, bratři? — protože nikdy nezkoumali Písma. Ježíš řekl: „Zkoumáte Písma a myslíte si, že v nich máte život

věčný a ona o Mně vydávají svědectví.“ Ó, jakou On měl službu! Vidíte? Ano, pánové. „Jestliže nedělám skutky svého Otce, pak mi nevěřte,“ vidíte.

163 Ale tady tito farizejové říkali: „Teď jsme Ho dostali. Ó, koukejte se, tam na té hostině je asi patnáct set lidí. Podívejme se, jak On tam vzadu sedí. Sedí tam s tou prostitutkou!“

164 A ó, aj, jak hrozná věc to byla onoho dne! Fíííí! Hmmm! A tady On byl s tou ženou nekalé pověsti, která tam vklouzla... vypadalo to, jakože tam vklouzl s ní. Prošel kolem toho lokaje, který Mu měl umýt nohy a vše ostatní a posadil se tam.

Lukáš 7:38, 39

165 A on řekl: „Koukejte, ona tam je a myje Mu nohy. No, kdyby On byl prorokem... Vidíte, bratři, ten člověk není žádný prorok. Kdyby to byl prorok, tak by věděl, co je to za ženu, která Mu myje nohy.“

166 A Ježíš tam jenom seděl a pozoroval ji, nepohnul nohou, dokud ona neskončila. Jestli se chystáš udělat něco pro Ježíše, Ježíš bude sedět a pozorovat tě. On ti dovolí, abys to dělal, dokud to neskončíš. A pak přichází odměna. Mnozí z vás přeběhnou celou trasu života a pracují pro Něj, ale nestarejte se, na konci, pokud se zastaneš Ježíše, tě čeká odměna.

167 Možná neuvidíš ani jednu osobu, za kterou se modlíš, uzdravenou; ale modli se za ně dál. Často jsem říkal: „Kdybych se dnes večer pomodlil za pět set lidí a všech pět set lidí by dnes ráno zemřelo. Zítřka večer budu znovu kázat Božské uzdravení a modlit se za nemocné,“ rozumíte. To s tím nemá vůbec nic společného, rozumíte.

168 On ti dovolí klesnout až na samé dno, abys byl poražen, a tak dále, dokud se neocitneš na samém konci cesty a neukončíš své dílo, stejně tak, jak to dovolil této ženě... Ona Mu chtěla prokázat službu, a tak On držel nohy tak, a dovolil, aby Mu je umyla. A kdyby jí pověděl: „Nedělej to,“ vyskočila by a utekla; ale On jí dovolil, aby Mu takto posloužila.

Lukáš 7:40, 44-46

169 Ale když byla s tím hotová, dokončila svou službu, kterou měla v úmyslu udělat; On pak pohleděl na toho pokrytce stojícího tam vzadu, který usiloval o to, aby pošpinil Jeho jméno a řekl: „Šimone, musím ti něco povědět. Ne jí, ale tobě. Ty stojíš tam vzadu a ve svém srdci uvažuješ o tom, že jsi Mne tady přivedl. Ale ty se Mnou nemáš společenství. A ty si myslíš, že já jsem to nevěděl? Ale ty jsi mne sem

přivedl, posadils mne tam dozadu, aby sis ze Mne dělal legraci. Nedal jsi Mi ani vodu, abych si umyl nohy, neposkytl jsi mi nic, abych se cítil dobře. Seděl jsem tam a měl jsem palčivý a bolestivý pocit a ty jsi mi nedopřál ani olej na mé tváře. Ty ses Mě styděl políbit na přivítání, ani jsi Mi nepodal ruku. Vidíte? Ty ses za Mne styděl před svou společností. Styděl ses to udělat. Tato žena odkdy sem přišla, nedělala nic, než že potírala Mé nohy a omývala je slzami, které stékaly z jejich očí, a utírala je ručníkem ze svých vlastních vlasů. Ale Já ti ukážu, jestli jsem prorokem nebo ne.“ Amen. To se mi líbí.

Lukáš 7:48

170 „Nuže, chci na minutku promluvit k tobě, *ženo*. Tvé hříchy, i když je jich mnoho, jsou ti všechny odpuštěny.“

171 Hmmm, podařilo se jim pošpinit Jeho jméno? Mysleli si, že ano; mysleli si, že se jim Ho podařilo zastavit. Mysleli si, že Ho polapili a Jeho probuzení se více nebude pořádat v této společnosti; mysleli si, že zruinovali Jeho vliv, ale bylo zapotřebí jenom jedné osoby, která Ho milovala, aby celá tato situace byla odvrácena.

172 Jak můžeš vědět, že ty nejsi tou osobou ve své společnosti nebo pro někoho, s kým se setkáváš? Zastaň se Ho; poskytni mu službu; udělej pro Něj něco. Chápete, co tím myslím, bratři. Zastaňte se Ježíše. Ať On je vaší volbou. Služte Mu bez ohledu na to, co dělá někdo... nebo jestli jsi za to obdržel odměnu nebo ne. Na tom nezáleží. Počkejte, dokud ta práce není hotová.

Lukáš 7:48

173 Jak byste byli rádi, kdyby On řekl... I když jste se modlili za nemocné a oni se neuzdravili; i když ses modlil, abys mluvil v jazycích a neobdržel jsi to; modlil ses, abys prorokoval a neobdržel jsi to, přesto jediná věc, kterou můžeš udělat, je, abys řekl ten příběh o Ježíši ve své církvi nebo ve své společnosti, ve svém zaměstnání. I když jsi nebyl schopen nic udělat; nepřivedl jsi ani jednu duši. Ta žena nepřivedla nikoho ke Kristu, ale ona Mu posloužila. Ale jak na tom bude záležet na konci cesty, když On řekne: „A Já ti říkám, všechny tvoje hříchy... I kdyby žádná modlitba za tebe nebyla vyslyšena, ale ty jsi přišel na základě mého Slova. Ty jsi Mi prokázal službu. A Já říkám, že mnohé hříchy, které jsi spáchal, jsou ti odpuštěny.“ To by bylo pro mě dostatečně dobré! Amen. Ano, přátelé.

174 V pořádku. Oni chtějí říci: „Dny zázraku pominuly,“ a tak dále. Ať si jdou dál a trvají na tom, ale my konejme službu Páně. Oni Ho nenáviděli, protože Mu záviděli. A to je jediný důvod. Oni byli závistiví.

Usilovali o to, aby zničili Jeho vliv na lidi. Stejně tak, jak to dělají dnes. Kéž by se jim jen podařilo zničit vliv poselství na lidi. Pak budou moci celou tuto věc smést. To je pravda. A proč o to usilují? – protože On byl proti všem jejich vyznáním víry, všem jejich církevním naukám a všemu čemu oni věřili a nazývali svou víru, a tak dále... On byl proti tomu všemu a oni Ho nenáviděli, protože On se mezi ně nepletl.

Nuže, kdybychom tak přišli a řekli: „Ó, Kaifáši, můj úžasný otče, já jsem Mesiáš. Pojď sem Kaifáši. Vidíš tady tuto vodu? Vzpomínáš si, jak to bylo tam v Egyptě, Mojžíš ten veliký prorok proměnil vodu v krev. Vzpomínáš si na to Kaifáši?“

„Ó, ano, mladý příteli, jsem dobře s tímto příběhem obeznámen.“

„V pořádku, Kaifáši, já se teď chystám proměnit tuto vodu v krev, abych ti ukázal, že já jsem prorok, o kterém mluvil Mojžíš. Zde to máš, Kaifáši. Co ty na to?“

„Co si myslíš o Kaifáši, jakožto farizeji? A co si myslíš o farizejích?“

„Ó, já si myslím, že oni jsou zvláštní lidskou rasou. Ó, vy všichni zachovávejte tradice otců naprosto přesně.“

„Víš co, ty bys mohl být Mesiášem.“

¹⁷⁵ Ne, on by Jím nemohl být! Právě to by bylo znamením, že Jím není. Když vidíte někoho přicházet a on řekne: „Jen pojď, já ti ukážu, co udělám,“ a „pojď sem, udělám to a tamto.“ Zapamatujte si hned teď, že v tom je od začátku nějaký háček. Ježíš řekl: „Nedělám nic, co by mi předtím neukázal Otec,“ vidíte.

Jan 5:19

¹⁷⁶ Ano, On byl proti nim; vyučoval proti nim. Odsuzoval jejich způsob zachovávání sabatu; odsuzoval způsob jejich oblékání, odsuzoval všechny jejich způsoby života, jejich tradice, způsoby umývání hrnců a kotlíků a umývání rukou a všechno ostatní. On to všechno do poslední čárky odsuzoval. Jejich oblékání. On řekl: „Vy nosíte vyšívání šaty a toužíte po předních sedadlech a odříkáváte dlouhé modlitby a přitom vyžíráte domy vdov.“ Řekl: „Dostane se vám většího zatracení.“

Matouš 23:14; Marek 12:38-40; Lukáš 20:46, 47

„No a co, jen si vzpomeň, já jsem doktor Ten...“

¹⁷⁷ „Nejsem zvědav, kdo jsi.“ Ó, člověče, On jim opravdu ušetril.

Proč? — protože oni Mu nevěřili. On byl Slovem, vidíte. A On usiloval o rozpad této legalistické bandy, a kdyby On byl tady na zemi dnes, usiloval by o totéž.

¹⁷⁸ Někteří lidé říkali: „Počkej, moment. Zachováváme sobotu, však víš, že to děláme, že my to všechno zachováváme a dodržujeme všechny... Proč, každý velký pátek... Jakže, když přichází období půstu čtyřicet dnů před Velikonocemi, my vždycky dodržujeme půst, velký půst. Vzdávám se kouření na čtyřicet dnů; vzdávám se během půstu na čtyřicet dnů pití.“ Ó! Tradice otců — legalismus. Jestliže milujete Boha, především nebudete vůbec kouřit. Jestliže milujete Boha, vy... Poznamenal jsem si to na konci v mé malé Bibli, vůbec své první, jakou jsem kdy měl; říkal jsem:

*Nepetejte se mě na hlouposti;
Urovnejte si to v hlavě.
Milujete-li Pána celým svým srdcem,
nebudete kouřit, pít nebo... nebudete kouřit,
žvýkat nebo pít jakýkoliv alkohol.*

¹⁷⁹ A to je dnes stále dobré. Nedělám to kvůli tomu, že si myslím, že bych byl za to odsouzen; přestal jsem s tím, protože si myslím, že je to špinavá věc a že se to na kazatele nesluší. Je to tak. Já bych neřekl...

¹⁸⁰ Častokrát, když přicházím do nějakého domu a tam stojí žena a já než do toho domu vstoupím, zaklepu na dveře. Přichází ke dveřím sestra a říká: „Jen pojď dál, bratře Branhame.“ Když tam nebude její muž a když to nebude v případě nemoci a nemám nikoho s sebou, pak tam nevejdu. A pak, jestliže mě zavolají do nemocnice nebo do pokoje a říkají: „Bratře Branhame, jen pojď dál, jsem sestra ta a ta. Jsem tady v hotelu. Přivedla jsem svou maminku, ona je nemocná.“ Já k tomu raději vezmu svou ženu. Pokud ne, musel bych k tomu vzít nějakého jiného bratra.

¹⁸¹ Podívejte, nemyslím si... Myslím si, že by bylo úplně v pořádku, kdybych tam vešel, ale co kdyby mě někdo viděl, jak tam vcházím? Vidíte? Víte, co by bylo první, co by řekli: „On přišel tam, kde byla ta žena. On běhá za ženami.“ Vidíte, je to něco, co bych neměl dělat, rozumíte. Nikdy bychom neměli nic takového dělat, protože někomu klademe kámen úrazu do cesty, rozumíte. A já si nemyslím, že bych v tom případě udělal něco zlého, nerad bych... Já bych ohledně toho důvěřoval Bohu. Nezáleží na okolnostech, důvěřoval bych Bohu. Ale

přesto vidíte, miluji Pána natolik, že bych to neudělal. Vidíte, to působí láska, kterou máte. Vy to neděláte kvůli tomu, že to je vaše povinnost, děláte to kvůli tomu, že milujete Pána. Nemusíte to dělat, ale každopádně to tak děláte.

1. Korintským 6:12; 1. Korintským 10:23

¹⁸² Pavel řekl: „Všechno mohu, ale ne všechno je užitečné,“ vidíte. Pavel mohl dělat hodně věcí a určitě si uvědomoval, že Pán mu rozuměl a důvěřoval Mu, ale neslušelo se, aby to dělal. A proto se legalisté snaží říci: „Čtyřicet dnů před Velikonocemi vždy začínáme půst“ a stejně jedí tak, jak jedli předtím. Možná řeknou: „Dobrá, nemám rád fazole, a tak během půstu nebudu jíst fazole.“ Slyšel jsem, jak říkají: „Nemám rád vepřové maso, a tak se vzdám vepřového,“ vidíte. Nebo, víte, „V průběhu velkého půstu přestanu pít.“

Jedna žena mi řekla: „Bratře Branhame, víš čeho jsem se letos během velkého půstu zřekla?“

Zeptal jsem se: „Ne, a čeho?“

Odpověděla: „Cukroví.“ A řekla: „Já stejně, o cukroví moc nestojím.“

¹⁸³ Vidíte? Tady to máte. Nuže, oni toto nazývají půstem, vidíte. To je legalismus. Oni říkají: „Dobře, já musím... Víš co, já se už belhám do kostela dlouhou dobu, protože... Říkám ti, dodržoval jsem nedělní školu celý dlouhý rok, protože můj učitel slíbil, že dají Bibli každému, kdo nebude chybět ani jeden den.“

¹⁸⁴ Nuže, bratře, jsou určité způsoby, jak to můžeme dělat. Ale já bych si raději šel koupit Bibli, rozumíte. Jestliže nechodíš do kostela z lásky k Pánu, bylo by lépe, kdybys tam vůbec nechodil. A tím to hasne, vidíte. Protože... Ty tam chodíš, protože miluješ Boha. Myslím teď na tu písničku, kterou zpíváme:

*Požehnán buď svazek ten,
co váže naše srdce v křesťanské lásce;
společenství spřízněných srdcí,
jako tam nahoře.
A když se rozejdeme,
způsobuje nám to vnitřní bol;
leč v srdcích zůstáváme spojeni,
v naději, že se opět setkáme.*

185 Vidíte? To je to. „Když se rozcházíme, pocítujeme vnitřní bol.“ Zažil jsem takovou dobu, bratři, (nerad bych vás za to tupil, ale dovolte, abych ve vás něco probudil). Zažil jsem ve sboru takový čas, kdy lidé plakali, kdy se nemohli dočkat středečního večera, aby se znovu setkali. To je pravda. Viděl jsem kazatelé, kteří sem přicházeli a ptali se: „Jak to děláš?“ Ti lidé jsou totiž jednoho srdce, rozumíte.

186 Oni se setkávali ve dveřích a říkali... Ty sestry se setkávaly jedna s druhou tam vzadu a objímaly se a říkaly: „Sestro, nezapomeň se za mě pomodlit, miláčku. Ve středu se spolu znovu setkáme. Budeš se za mě modlit, že? Modlí se za mě; já se budu modlit za tebe.“ A takto to dělaly a slzy se jim leskly v očích.

187 Viděl jsem bratry, jak si tiskli ruce a prostě se nemohli jeden s druhým rozloučit, asi takto. To je opravdové křesťanské společenství, vidíte. Prostě očekávání, modlitba jeden za druhého. Ano, prosím. A tak by to mělo vypadat. V pořádku.

188 Nuže, tito lidé, kteří toto prohlašují, to nebyli špatní lidé. Oni nechtěli být špatní. Mysleli si, že konají službu Bohu. Ti farizejové a ti ostatní, to nebyli žádní překupníci alkoholu, to nebyli opilci, to byli nábožní lidé. Oni nebyli špatní, ale zkrátka nepřijali Slovo v pravdě. Nepřijali Ducha. Proč? Oni se přidržovali svých věrovyznání a tradic svých představených, vidíte. A to poukazovalo na to, že milovali své vůdce.

189 Tady se nachází ten veliký Kaifáš, velekněz; tam se nachází ten zbytek těch velikých kněží. A ti lidé procházející kolem... Nuže, můžete to vzít jako katolíci, oni... (Nechci to na ně házet, stejně tak to vypadá mezi protestanty.) Vezměme katolíka; on miluje své kněze. A když mu řeknu o Slovu Páně a on vidí skutky Boží, on řekne: „Ale moje církve tomu nevěří.“ A můžete k němu mluvit, můžete ho štipnout a říci... Jednou mi jedna žena pověděla: „Tebe poslouchat to je hřích,“ vidíte. Ona nechtěla být špatná. Měla tak veliké mínění o své církvi a o svém knězi, že když naslouchala něčemu jinému... byla prostě věrná tomu knězi.

190 Svědek Jehovův je věrný tomu, čemu věří; baptista je loajální vůči tomu, čemu věří; presbyterián je loajální vůči tomu, čemu věří, oni jsou prostě loajální vůči svým pastorům. A copak my bychom neměli být loajální vůči Slovu? Vidíte? Nuže, jestliže tito...

Jan 8:44

191 Rád bych se vás na něco zeptal. Vy říkáte: „Dobrá, bratře

Branhame, odkud víš, že oni nejsou?“ Tedy, jestli tito farizejové, saduceové a vůdci tam toho dne nebyli schopni opustit svá vyznání víry a svá dogmata a naslouchat tomu, co říká Slovo a co jim říká Ježíš (a Mesiáš měl právě toto dělat), oni se Ho nemohli zastat, vidíte. Oni si tolik mysleli o svých vůdcích... To nebyli špatní lidé. Oni by nikdy nic neukradli, nezaliali, nezakleli, vůbec nic takového, oni by to neudělali. Nedopustili by se cizoložství. Jakže, určitě ne. Jakže, oni by raději šli za svědky ukamenování takového, který se toho dopustil. A oni by to neudělali. To byli dobří lidé, ale tady jde o to, že to nebyli duchovní lidé. Mravně byli na úrovni, ale to není to, co se počítá. A co jim Ježíš řekl? Dokonce těm loajálním lidem řekl: „Vy jste z vašeho otce ďábla,“ vidíte. Je to Slovo, které platí.

192 Nuže, budu pospíchat, jak jen budu moci. Tedy, oni nebyli naplněni Duchem, byli loajální a drželi se svých moderních nauk svých vůdců, rozumíte. V pořádku. Ale Jeho služba demaskovala jejich nauku a v tom to vězelo. Tedy, hleďte! Vezměte to... tedy... (Bratři, chtěl bych vás právě teď poprosit, abyste mi prominuli, že to tak protahuji, možná už nebudete chtít, abych se podruhé vrátil, ale hleďte, poslouchejte. Vidíte, chci, abyste měli ohledně těch věcí jasno.)

193 Tedy, oni měli svá vyznání víry, a byly to veliké církve, velicí lidé, velicí svatí muži, dobří lidé, šlechetní, znamenití, poctiví lidé, počestní, vzdělaní, chytrí, nábožní. Je to pravda? Nuže, všichni o tom víme. Stejně tak dobří lidé, jaké můžeme najít všude jinde, rozumíte. Ale když přišel Ježíš, Jeho služba demaskovala jejich nauku, protože Bůh dokazoval skrze službu Ježíše Krista, že On byl v Něm.

Skutky 2:22

194 Copak Petr necitoval totéž? On řekl: „Vy muži Izraele, ať vám je známo a všem, kteří slyšíte tato slova.“ Řekl: „Ježíše Nazaretského, toho muže, kterého Bůh prokázal mezi vámi,“ vidíte. Rozumíte, kdyby oni...

Jan 9:30

195 Jako ten slepý muž, který řekl: „Není to zvláštní, vy jste duchovní vůdci národa a tady přichází Muž, otevře mi oči mocí Boží a vy o Něm nic nevíte?“ Řekl: „To je zvláštní.“ On něco měl, je to tak? Určitě. V pořádku. Muž, který byl schopen toto udělat, a oni přesto nevěděli, odkud byl! Nuže, to bylo na tom to zvláštní.

196 Nuže, pohleďte na dnešek, bratři. My máme... Víme, že máme Boží působení. Víme, že to působí zázraky, uzdravuje nemocné; křísí to mrtvé, vyhání ďáblы, promlouvá to v jazycích a vykládá je; přináší to

prorocství, která se naplňují. On nám ukazuje sny, dokonale s jejich výklady, přesně, není to tedy zvláštní, že tito velicí vůdci tvrdí, že jsme bandou šilenců, zatímco oni jsou vůdci národa, představení církve? To je zvláštní věc.

¹⁹⁷ Co to je? Je to závist. Duch a moc a Slovo Boží v těchto posledních dnech odhalují, že oni oslepili lidi svými dogmaty a věrovyznáními (a v tom to zkrátka vězí). A tak moji mladí bratři, všichni z vás, kteří chodíte tam do těch sborů, držte se Božího Slova. Nepohněte se od Něj. Pokud nemůžete způsobit, aby se ono naplnilo, nestůjte v cestě někomu jinému. Ale stůjte a klepejte na ty dveře a poukazujte na to. Ano prosím. Stůjte pevně. Nezačněte s nějakým fanatismem, protože to by vás odhalilo. Ale jestli zůstanete stát věrně a svatě a s tím Slovem, Bůh si vás potvrdí. To je pravda.

¹⁹⁸ Jeho služba ukazovala na jejich doktríny a dogmata, a tak hledali každou příležitost, kterou by jen mohli najít, aby se Ho zbavili. Všechno, co by jen mohli najít, aby se Ho zbavili a také to udělali. Oni o to usilovali: „Dobře, podívejte tady, koukejte... Ten a ten... ten.“

¹⁹⁹ A tady On je jednoho dne v domě Šimona, toho malomocného. Ani jedním slovem se nezmiňuje o tom, že ho uzdravil. (On byl malomocný.) Nic nenasvědčuje ve prospěch toho, že ho uzdravil. Je to tak.

Jan 5:2, 3, 8, 9

²⁰⁰ On procházel kolem rybníku Betezda a tam leželo snad na dva tisíce lidí, kulhavých, slepých, mrzáků, chřadnoucích lidí. A On přistoupil k jednomu muži a uzdravil ho a odešel. Řeknete: „Tedy, kdyby On byl Mesiášem, uzdravil by je všechny. Jestli byl plný soucitu, jak říkáte, že byl, nade všemi by se smíloval.“ A tak hledali každou záminku, všechno, co jen mohli najít, aby mohli poskvřnit Jeho pověst. A oni to vskutku udělali. Všechno, co jen mohli najít, oni to na Něj naházeli.

²⁰¹ V pořádku, využili každou příležitost, aby se Ho jen mohli zbavit. Zpochybňovali Jeho narození. Jeho narození bylo pochybné; položili to před lidi. Nemohli pochopit, jak se narodil panenským narozením a Josef, Jeho domnělý otec byl tesařem. A On se narodil dříve než Josef s Marií byli oddáni. A toto předhazovali lidem. Ó, ano, vidíte. Slyšíte, co teď říkám? Oni hanili Jeho pověst, rozumíte.

Izaiáš 7:14

²⁰² „Pohleďte na Něj! Odkud On přišel? Jen se podívejte na Jeho matku, ona není ničím jiným než pouliční prostitutkou, ona měla to

dítě.“ A když se to dítě mělo narodit, (ona už byla v jiném stavu), Josef si ji vzal, aby to zatajil, a pak přišli s nějakým... „Jakže, to je ďáblovo dílo, copak to nevidíte? To je ten druh narození.“ Pouštěli to mezi lidi — aniž by si přečetli Bibli, Izaiáše 9:6. „Hle, panna počne.“ Vidíte, čím to bylo? Ale oni odešli od Slova, a tak to je.

Jan 9:28

203 Oni házeli černé skvrny na Jeho autoritu. „Pánové, copak nevíte, že jsme Mojžíšovi učedníci? Copak nevíte, že jsme služebníci Kristovi? Copak nevíte, že každý den zkoumáme Písma a nemáme jeden jediný důkaz. Ona říkají, že Mesiáš přijde do svého chrámu. Nemáme žádný důkaz, že On přišel do chrámu. Kde On je? Z jaké školy On pochází? Zeptejte se někoho z bratrů (jak baptistů, tak presbyteriánů) — víte, farizejové, saduceové, a tak dále. Jakou legitimací se On může prokázat? Odkud vzal autoritu ke kázání. Vždyť není vysvěcen; nemá právo kázat.“

On řekl: „Moje ordinace pochází od Boha. A moje skutky dokazují, čím jsem. (To je pravda.) Já nepotřebuji vaše legitimace.“

Matouš 12:24; Marek 3:22; Lukáš 11:15; Jan 9:28

204 Rozumíte, co tím myslím? Oni to odmítali. Jeho nauku, jakže, oni Ho nazvali Belzebubem. A Jeho nauku nebyli schopni pochopit.

„Proč On nesouhlasí s tradicí otců! On dokonce nesouhlasí s farizej; odmítá saducee; odmítá celou jejich skupinu. Odkud vzal tu svoji nauku?“

Z Bible, samozřejmě.

„Dobrá,“ říkáte, „dobře, a odkud můžete vědět, že je správná?“

Protože za ní stál Bůh!

A právě to řekl ten slepý muž: „Není to zvláštní, jestli vy jste natolik v pořádku a On je natolik špatný, a přesto On mohl použít Boží moc a otevřít moje oči. A vy jste ještě ani neviděli, že by se někdy něco takového stalo! (Ó, aj! Já se Ho rád zastanu a vy? Jistě.) Říkáte, že jste Mojžíšovými učedníky a že jste natolik v pořádku a On natolik špatný; a tak dovolte, abych se podíval, jak vy děláte ty věci, které dělá On.“ Amen!

205 A hle, v čem Jeho nauka... Oni Ho úplně bezezbytku odsuzovali — všechny Jeho nároky. Říkali: „On nemá žádné... Jeho nárok na Mesiášství je neoprávněný. Jak by mohl být Mesiášem a nepřijít do církve? Jak by to mohl být Mesiáš? My jsme přece tou smetánkou

Izraele!“ Ale ta smetánka zkysla, vidíte. Ó, ano. A v ní se nacházely mouchy. A tak oni ji museli odstranit.

²⁰⁶ A tak on řekl: „Hele, my jsme církve, ti vyvolení. My zachováváme tradice; my jsme zachovávali Mojžíšův zákon; my jsme dělali všechny tyto věci, a tak dále. A zde přichází tento Muž a všechny naše nároky zavrhuje. A kromě toho naši svatí kněží, naši svatí otcové, kteří dělali to a tamto a všechny různé ostatní věci, a všichni naši velicí muži — a On jim říká, že jsou z ďábla a Sebe nazývá Synem Božím!“

²⁰⁷ Ó, aj! Vidíte, a tak oni se snažili uvrhnout stín na Ježíšovo jméno a na samotného Ježíše, aby se to nedostalo před lidi. Mohli bychom o tom povědět ještě mnoho věcí, ale trvalo by to dlouho. Ale co? Slovo a skutky Ho potvrzovaly. Amen!

²⁰⁸ Ó, pro ty opravdové věřící, pro ty předurčené, kteří byli předurčení, aby Ho uviděli a poznali Jeho službu, zde On byl. I kdyby neotevřel svá ústa ohledně těchto věcí, oni věděli, že to je On! Aleluja!

Jan 4:7, 9, 10

²⁰⁹ Ta malá stará prostitutka, ona tam onoho dne přišla ke studni, aby načerpala vodu, a hle, sedí tam Muž ve středním věku a říká: „Dej mi napít.“

Ona řekla: „Přece se nesluší pro tebe jako Žida, abys žádal mne, Samaritánku, o něco takového.“

On řekl: „Kdybys věděla, kdo s tebou mluví...“

Jan 4:11, 12, 16-20

²¹⁰ „Nuže,“ ona přemýšlí, „co je to za chytráka.“ Otočila se a říká: „Vidím, že jsi Žid, a pokud jsi Žid, určitě jsi nábožný. A vy říkáte, že se má uctívat v Jeruzalémě, ale náš otec Jákob pil z této studny a napájel svůj dobytek a ta studna je hluboká a nemám ani čím načerpat; zatímco my uctíváme na této hoře...“

On řekl: „Zastav se na chvíli. Přived' sem svého muže.“

Ona řekla: „Já nemám muže.“

On řekl: „Říkáš pravdu. Mělas pět... měla jsi pět mužů a ten, se kterým teď žiješ, není tvůj.“

Ta malá prostitutka — předurčená — mohu ji vidět, jak pokládá džbán na zem a říká: „Pane, vidím, že jsi prorok.“

²¹¹ Vidíte, rozumíte? To semeno tam leželo. Jediné, co ono potřebovalo, byla voda, a voda na ně přišla.

Matouš 12:24; Marek 3:22; Lukáš 11:15

212 Když ona přišla na ty farizeje, oni řekli: „To je Belzebub.“ Z toho nemohlo vyrůst nic, protože tam byl od počátku jenom plevel. Tam se nenacházelo nic jiného než plevel, který z toho mohl vzejít.

Jan 4:19, 25, 26

213 Ale když toto předurčené semeno bylo zavlaženo vodou života, ona řekla: „Pane, ty musíš být prorok. Já vím, že když přijde Mesiáš, On nám tyto věci sdělí.“

On řekl: „To jsem Já, který s tebou mluvím.“

Jan 4:28, 29

214 A tak odložila džbán a šla do města... ona měla něco říci. Ona řekla: „Pojďte a podívejte se na Muže, který mi řekl všechno, co jsem udělala. Copak to není sám Mesiáš?“ Vidíte, ona se zastala Ježíše. To souhlasí.

215 Je to zvláštní, že ano? Všichni tito farizejové a saduceové Ho nepoznali. Ale tato prostitutka Ho poznala. Ale proč? Ti kteří Mu uvěřili a milovali Ho a viděli Jeho znamení a věděli, že to bylo znamení Mesiáše, to se nedá obejít, oni to poznali.

Jan 1:47, 48

216 Když tam přišel starý Natanael, totiž k Filipovi, on řekl: „Nuže, nevím, nevím Filipe. Viděl jsem už povstat v těch posledních dnech hodně věcí, a vím, že spousta věcí se děje.“ Ale on tam k němu přišel, řekl si: „Půjdu si Ho poslechnout a uvidím, co On mi má říci.“

Přišel tam a Ježíš řekl: „Hle, pravý Izraelita, ve kterém není lsti.“

On řekl: „Rabbi, odkud mne znáš?“

Řekl: „Viděl jsem tě dříve, než tě Filip zavolal, když jsi byl pod tím stromem.“

Jan 1:49

217 Co to způsobilo. Voda zavlažila to předurčené semeno. Když se to stalo, on řekl: „Rabbi, Ty jsi Syn Boží, Ty jsi král Izraele!“

218 Čím to bylo? Leželo tam to semeno připravené... Bůh je tam zasal před založením světa, aby ono mohlo být přivedeno ke světlu ve svém čase! Aleluja!

219 Bratři, to je právě můj postoj tady. Tak tomu věřím. Já to kážu, a to padá tady a tam, a oni pak jdou sem a tam. Lhostejno kam, ale někde to narazí na semeno. A když ono je zasaženo, ono se pozdvihne k životu, tak je to, je to tak jisté, jakože tento svět stojí. Ano, pánové.

Jan 9:3

220 Jako v případě toho slepého chlapce... On řekl: „To se stalo proto, aby mohly být zjeveny Boží skutky,“ vidíte. On věděl, co se má stát. Zcela jistě.

221 V pořádku. Nuže, když ti předurčení uviděli Jeho biblická znamení, a uvědomili si, že Slovo potvrzuje skutky... nebo skutky jsou potvrzením Slova, že to Slovo je v pořádku; oni byli předurčení, aby to uviděli a nacházeli se přímo na té čáře, aby to uviděli a obdrželi to.

Zachariáš 4:6; Jan 6:37, 39, 44

222 A pak oni řekli... když to uviděli, nemohli už nikam odejít, protože tito lidé, kteří jsou předurčení k věčnému životu, oni to musí najít a tím je to prostě vyřešeno. „Všichni, které mi dal Otec, přijdou ke Mně. A všem, kteří ke mně přijdou dám věčný život a vzbudím je v ten den nejposlednější a ani jeden z nich se neztratí.“ Amen. Držím se toho, vidíte. „Ne skrze skutky, ne mocí, ne silou – ale mým Duchem, praví Bůh.“ Ne co já jsem udělal, čím já jsem nebo čím budu, ale čím je On a já jsem v Něm. A čím je On, já jsem jen Jeho částí. Amen! Jsem spasen, protože jsem částí Jeho a On je Bohem a já jsem částí Jeho, jakožto Jeho syn. To je pravda. A tak nezáleží na tom, co jsem udělal já, nebo co ještě udělám, záleží na tom, co udělal On. A právě v tom tkví má důvěra.

223 V pořádku. A tak oni si uvědomili, že nemohou najít žádné řešení. (Musím tady přeskočit několik odstavců Písma.) Oni tedy uviděli, že s Ním nic nesvedou, a tak ta další věc, kterou udělali, byla, že se Ho pokusili odstranit z pole působnosti. Oni zašli za Jeho bratry a matkou a řekli: „Víte co, On je hrozně unaven, měli byste Jej vzít na určitou dobu někde do ústraní.“ Ta banda pokrytců! Oni prostě nemohli. Vězelo to v tom, že oni nechtěli mít... To, co oni nechtěli udělat... prostě se Ho chtěli zbavit. To nevyplývalo z jejich starosti, že si mysleli, že je unavený. Vždyť si přáli, aby se zedřel k smrti. Ale pokaždé, když vyšel, dostavovaly se četné zázraky a přicházelo Slovo Boží.

Matouš 11:28; Jan 1:43

224 Tak bych si přál, abych Ho mohl uslyšet, jak tam stojí onoho dne na mořském pobřeží, volá Šimona Petra a říká mu: „Následuj Mne.“ Jak bych si přál vzít nějaký špalek a posadit se tam, opustit své síťe, opustit svůj rybářský prut, bratře Crasi, posadit se tam, opřít se o nějaký kmen a poslouchat Jeho kázání, když On se nachází v lodi. Ó, aj, aj! Jak bych si přál slyšet, když říká: „Pojďte ke Mně všichni, kteří pracujete a jste obtěžkáni a Já vám dám odpočinutí.“ Amen! Rád bych

slyšel, jak to říká.

225 Oni se tedy pokusili přimět Jeho matku a ty ostatní, aby Ho dostali z pole působnosti. Oni říkali: „Dobře, víš co, On je přepracovaný. Myslím si, že bys Ho měla někam uklidit.“ V každém případě se Ho chtěli zbavit! To je vše, co si přáli. Ano, prosím.

226 A přesto ti mnozí, kteří s Ním chodili, to dělali jen proto, aby mohli najít nějakou záminku a dostat Jej do pasti. Věděli jste o tom? Byli lidé, kteří Ho následovali jen proto, aby na Ném našli nějaké smítko. Jednoho dne Mu přinesli minci a řekli: „Rabbi,“ dříve ještě než mu podali tu minci, řekli, „Rabbi, my jsme Židé, a víme, že Ty jsi velkým mužem Božím. (Ó, pokrytci! Vidíte, rozumíte?) Víme, že jsi velkým mužem Božím. Ano, pane, Rabbí! (To byli ti, kteří s Ním chodili.) Ó, dobré ráno, bratře. Ó, jsme tak šťastní, že jsi znovu navštívil náš kraj. Jsme tak šťastní, že Tě můžeme vidět. My jsme opravdu na Tvé straně, se vším všudy! Jestli chceš mít probuzení, jsme ochotní s Tebou spolupracovat.“ Sledujete, o co se jim jedná? Aby na Něj nastražili past, vidíte.

Matouš 22:16, 17; Marek 12:14; Lukáš 20:21, 22

227 Oni pověděli: „Nuže, my víme, že Ty jsi velkým Božím mužem, nebereš ohled na lidi, nebojíš se nikoho, jenom Boha. A víme, že jsi neohrožený, statečný, bez bázně s ohledem na své poselství, víme, že jsi velkým prorokem, protože nikdo nemůže takové věci dělat a být neohrožený ve svém poselství za takových dnů, jako jsou tyto, jedině, že by byl prorokem Božím a věděl, na čem stojí. A tak víme, že Ty nebereš zřetel na lidi. Rabbi, Ty jsi velkým mužem. My jsme Židé, my jsme s Tebou, bratře; určitě ano. Tedy, Rabbi, máme platit císaři daně?“

Matouš 22:18-21; Marek 12:15-17; Lukáš 20:24-25

228 Ó, vy bando pokrytců! Vidíte? Duch svatý byl v Ném; On byl Duchem svatým. Zeptal se: „Máte minci?“

Řekli: „Ó, ano, ano. Tady máme denár.“

Řekl: „Podejte mi ho.“ Zeptal se: „Čí je to nápis?“

Odpověděli: „Císařův.“

Řekl: „Tak dávejte císaři, co je císařovo a Bohu, co patří Bohu.“

Matouš 11:3; Lukáš 7:19

229 Oni na Něj nastražili past; vyznávali, že jsou Jeho přáteli. Zdánlivě Mu nikdo nemohl porozumět. Oni s Ním nějakou dobu putovali, a pak se jim zhnusil a opustil Ho. A oni říkali: „Ó, dobrá, my

jsme si opravdu mysleli...“ Dokonce samotní učedníci pověděli: „My jsme byli přesvědčeni, že to je Ten, který měl *přijít*.“ Takže i samotný Jan k Němu poslal, aby se Ho zeptali: „Jsi Tím, nebo máme očekávat jiného?“ Vidíte? Ó, jaký život On musel vést, rozumíte, a být si toho vědom. Ale On měl jeden záměr, jeden cíl – konat skutky Boží.

²³⁰ Mnozí s Ním chodili, aby na Něj nastražili past. Tedy, doufám, že to nebude škodolibé, když řeknu, že stejně tak je tomu dnes. Mnozí přicházejí a sledují tato shromáždění, jen aby něco našli, aby se dívali, jak se za někoho modlím.

Marek 6:4

²³¹ Před nedávnem jedna sestra, která přichází sem do shromáždění, navštívila jiný sbor, kde Bůh působil různé věci. A tato sestra pověděla jiné sestře, řekla: „Víš co, ten člověk, který se může modlit za nemocné, musí vést velice vítězný život.“ A pověděla: „On musí být prostě schopen, aby jeho rodina a všechno jiné bylo uzdraveno na vypovězené slovo, takto.“ A ta druhá paní byla náhodou z Jeffersonville. (A jsem si jist, že nikdo by o tom neměl vědět, ale Ježíš řekl: „Zprostřed vašich lidí...“ Víte z vašeho kraje. To souhlasí. A proto... A je možné, že právě teď se to blíží. Vidíte, může to být změna času.) A ona řekla: „Víš co, každé z jeho dětí, když má jenom rýmu, on je vezme k lékaři.“ Bídna, mizerná, takhle oklamaná, vidíte. Nějaká žena, která se toho chtěla jednoduše nějak zbavit, když pověděla: „Když jeho děti onemocní, on je vezme k lékaři.“

²³² Každý rozumný člověk udělá totéž. Lidé nemohou pochopit, že lékařská věda pochází od Boha. Dobře, bratři, jestli ne, pak je to z ďábla. Jistě. Bůh je tam, kde lékařská věda už nedosáhne. Opravdu. Lékařská věda je od Boha. „Dobře,“ říkáte, „znám hodně lékařů, kteří...“ Ó, ano, ale já znám hodně kazatelů, kteří jsou na tom stejně tak. Nejde o člověka, který to používá, ale o samou věc, čím ona je. Znáám hodně lidí, kteří mají co dělat se Slovem Božím a nevěří Božskému uzdravení. Nevěří dokonce Bohu. To je pravda. Ale podávají to stejně tak. Existuje hodně lidí v oblasti lékařské vědy a chirurgie a jiných oblastí, kteří Boha popírají a všechno možné, ale jsou mezi nimi takoví, kteří Mu věří. A jestliže to lidem pomáhá, pak je to z Boha. Já nemusím použít dnes na zpáteční cestu domu auto; můžu odejít pěšky, ale Bůh pro mě zhotovil automobil, a tak za to Bohu děkuji. Všechny tyto věci pocházejí od Boha, ale používejte je rozumně a nepoužívejte je jako blázni, rozumíte.

²³³ Je to totéž. A tak to je, vidíte. Oni se prostě snaží najít něco, co

by zmařilo v očích toho mladého, nově obráceného člověka jméno, ve kterém se projevují skutky Boží. Rozumíte, oni se to snaží očernit. „Pokaždé, když dítě onemocní, jedno z jeho dětí, on je vezme k lékaři.“ „Samozřejmě, že to udělám. A pokud lékař nemůže... Poprosím Boha ještě předtím, než tam odcházím a pokud lékař není schopen více v této věci pomoci, pak je vezmu trochu výš. To je pravda. Ano, prosím. Ó, právě jako dnes, oni se vždy snaží nalíčit nějakou past.“

²³⁴ On je znal, ale všimněte si, On je nekáral. Chodil s nimi. On to dělá stejně tak dnes. Chodí s nimi, prokazuje jim své milosrdenství, (to je pravda) i když jednájí úplně proti Němu. A proč? Protože On je miluje. A tak chodil s nimi, ale oni byli vždy hotoví Ho zavolat ve stavu nouze. Pak ho budou potřebovat. Oni nechtěli... Posmívali se někomu, kdo křičel, posmívali se někomu, kdo kázal Božské uzdravení, říkali, že tomu nevěří. Ale oni zkrátka ještě nebyli vážně nemocní. Hodně takových jsem slyšel.

²³⁵ Jedna žena umírala, zrovna když jsem vystupoval po schodišti. Tehdy jsem kázal právě tady, a ten muž se postavil zrovna v těchto dveřích a zavolal na mě. Ona chodívala kolem. Bydlela o jednu ulici dále a měla krávu. Jednou řekla: „Kdyby moje kráva přijala takové náboženství, jaké má Bill, já bych tu krávu zabila.“ Za necelou hodinu ji ranila mrtvice a odvezli ji do nemocnice — krásná mladá žena. A já jsem tam pospíchal. Její manžel byl katolík a oni pro mě poslali. Ona umírala. Tváře kolem očí měla oteklé a volala: „Zavolejte ho, zavolejte ho, zavolejte ho, rychle, rychle.“

²³⁶ A její bratr rychle přiběhl nahoru a postavil se ve dveřích a čekal a čekal a dával mi znamení, abych vyšel. To místo bylo nacpané lidmi, a za chvíli někdo přišel a podal mi lísteček na kazatelnu, kde bylo napsáno, že někdo umírá v nemocnici. A domnívám se, že bratr Grim Snelling... Řekl jsem mu: „Postav se tady na moje místo a já půjdu.“ A on se tady postavil a vedl písně, v té době ještě nebyl povolán jako kazatel; postavil se, aby vedl písně; a já jsem nasedl do svého auta a odjel. Spěchal jsem tam na to místo; a právě když jsem vycházel po schodech, ona naposledy vydechla. A samozřejmě její vnitřnosti a ledviny ještě fungovaly. Přiběhl jsem tam a oni jí právě zakrývali tvář, a nad ní se unášela pára; a stará ošetřovatelka, která tam byla, řekla: „Bratře Branhame, poslední její slova, která vyslovila, patřila tobě.“ Snažila se to dát do pořádku, ale bylo už pozdě. Vidíte? Jednou vás může váš hřích dostat až příliš daleko, rozumíte. A ona měla oči zapadnuté hluboko ve svých tvářích...

237 Ona měla kaštanové vlasy – byla to opravdu pohledná žena. Její oštrihané vlasy byly zjezeny. Její hnědé oči byly převráceny v sloup, jen z poloviny zavřené. Pihy na její tváři byly vystouplé, v takovém napětí, že vypadaly jako boule po celé její tváři. Ústa měla otevřená. Vešel jsem tam a podíval se na ni. Její manžel ke mně přistoupil a řekl: „Billy, pohleď, co se stalo.“ Řekl: „Jsem katolík, prosím, aby ses za ni pomodlil, protože ona se dostala do očiště.“

Zeptal jsem se: „Cože?“

Řekl: „Odříkej za ni modlitbu.“ Řekl: „Ona odešla do očiště. Procházela asi před dvěma hodinami kolem tvé modlitebny a pověděla, že kdyby naše kráva měla takové náboženství, že by ji zabila.“ Vidíte? A řekl: „Odříkej za ni modlitbu.“

238 Odpověděl jsem: „Na to je už příliš pozdě. Ona si měla svou duši nechat očistit tady a ne až se někam dostane,“ rozumíte. To souhlasí. Ó, ano. Ale my Ho vždycky chceme teprve v čase úzkosti. Lidé, kolikrát jsem je slyšel mluvit: „Já v Boha nevěřím.“ Ale když se jednou těžce zranili; hned byli ti první, kteří Ho volali.

Matouš 14:26

239 Jednou přišla bouře a když Ho uviděli Jeho učedníci, dokonce oni se Ho polekali, nevěděli, co to má znamenat. Řekli: „To je duch,“ křičeli strachem. Ale když pominula poslední naděje záchrany, pozvali Ho k sobě. Ano, oni jsou vždycky... Když veškerá naděje pomine, pak jsi ochoten Ho pozvat k sobě. Ano. Oni Ho vzali k sobě, protože Ho potřebovali. To souhlasí.

240 Víte, občas jsem se nad něčím pozastavoval, proč tyto bouře přicházejí. Už jste o tom přemýšleli? On se tam posadil a pozoroval je, dokud Jej nepotřebovali. A pak se zjevil na scéně. A tak můžeme vidět, jak velice Ho potřebujeme. Vidíme přicházející bouři, bratři, a tak se Ho zastaňme, zastaňme se Jeho Slova. Tady to přeruším.

241 Zastaňme se Ho. Ať se s Ním společně, ty a já, bratři, dnes večer spojíme. Bouře přichází. A nečekejte, až se ta loďka začne potápět. Přijmeme Ho teď do našeho malého člunu. Můžete být nedůvěřiví a mluvit: „Nerozumím všem těmto věcem, bratře Branhame.“

242 Prověřte, jestli mluvíme něco kromě toho, co je ve Slově. Prověřte si, jestli je tady cokoliv jiného než to, co On zaslíbil udělat. Někdy ti to může připadat trochu strašidelně, pomyslíš si: „Ó, aj, já tomu nerozumím.“ Ale nastane den, kdy tvůj život tě bude opouštět,

pak ti to nebude připadat tak špatné. Když si uvědomíš, že se musíš vrátit zpět k Bohu, který tě stvořil a budeš chtít, aby tě provedl. Přijměme Ho do nitra teď, ještě předtím, než ta bouře udeří silněji než teď.

²⁴³ Já Ho chci do mého srdce. Já Ho chci tak hodně ve svém životě, dokud celá moje bytost nebude naplněna, aby můj rozum, moje myšlenky, všechno, čím jsem, bylo pod vládou a panováním Krista Ježíše. Chci být ztracen sám pro sebe, aby všechno, co budu vědět a vidět, byl Ježíš Kristus. A chci se postavit před vámi všemi... A jestli vám nebeský Bůh dovolí mít tyto věci, o kterých jsem mluvil, když pak přijdu mezi vás, chtěl bych uvidět Krista, a to toho ukřižovaného. Chtěl bych znát slávu a vzácné velebení Boha; sedět uprostřed vás a slyšet, jak povstává jeden kazatel a vzdává díky Bohu za to, co udělal v jeho sboru; a pak další, co se stalo v jeho sboru; a další, co se stalo v jeho sboru. A to je přesně to, co oni udělali.

Skutky 4:25, 31

²⁴⁴ A když se oni sešli dohromady a setkali se ve společenství, ve Skutcích 4. kapitole, vyprávěli, co tam Bůh vykonal. A Petr a Jan byli zbičováni a nutili je, aby slíbili, že už nebudou kázat v Ježíšově jménu. A oni se shromáždili se svými lidmi a všichni se jednomyslně modlili a modlili se v souladu s Boží vůlí, a citovali písma: „Proč národy zuří a lidé vymýšleli marnosti?“ A když se modlili, Duch Boží zatřásl tím místem, na kterém byli shromážděni. A to je ten druh shromáždění, který je nám zapotřebí. To je to, co musíme mít, bratři.

²⁴⁵ A tak budme opevnění Slovem Božím, a Duchem Božím a mocí Boží, a ať naše světlo teď svítí, abychom se podobali Štěpánovi.

Skutky 7:2, 51

²⁴⁶ On se tam postavil, jeden jediný muž, před celou radou Sanhedrinu, která zastupovala asi půl milionu lidí, a on se tam postavil a každý na něj ukazoval prstem s obžalobou rovnou do Jeho tváře. A když ten muž tam přišel, říká se, že zářil jako anděl. Nemyslím si, že na Jeho tváři se ukázalo světlo. Anděl nemusí mít na sobě světlo. Ale anděl je člověk... anděl je posel a posel ví, o čem mluví. On tedy přišel a řekl: „Muži a bratři a otcové. Naši otcové v Mezopotámii...“ A jak byli vyvedeni ven, a Abraham, a tak dále, až k tomu a tomu. A pak se dostal až k tomu bodu, kde se zkazili, a řekl: „Ó, vy tvrdohlaví a neobřezaného srdce a uší, proč se vždycky protivíte Duchu svatému? Stejně tak vaši otcové, jako i vy.“ On přesně věděl, na čem stál. A proto zářil. On se ani trochu nebál. Věděl, komu uvěřil.

2. Timoteovi 1:12

²⁴⁷ Dokonce když smrt zaklepala na dveře srdce svatého Pavla, on mohl říci: „Vím, komu jsem uvěřil a jsem si jist, že On je schopen zachovat to, co mi svěřil až do onoho dne.“ Amen!

²⁴⁸ Pán vám žehnej, bratři. Je mi líto, že jsem vás tak dlouho držel. Až do půl jedenácté a pěti minut. Vím, že jste na to zvyklí, ale je mi to líto. Ale byli jste dnes opravdu pozorní. Nikdo z vás neodešel. Seděli jste a věnovali plnou pozornost; a důvěřuji a doufám, že v tom skrovném a kostrbatém a nervózním proslovu, že Bůh, Duch svatý vlil někam nějaké malé semeno do našich srdcí a že moc Boží vás udeří a přivede vás k životu, tak jak se stalo s tou ženou u studny a s jinými, kteří jsou předurčeni k věčnému životu. Bůh vás požehnej.

²⁴⁹ Bratře Neville, můžeš lidi propustit, nebo co chceš vlastně udělat? Prostě... Milujete Ho? Budete Mu sloužit? Budete Mu věřit? Amen!

*Milujte Ho? Amen.
Budete Mu sloužit? Amen.
Budete Mu věřit? Amen. Amen. Amen.*

*Chceme si to zazpívat. Amen.
Amen. Amen. Amen. Amen.*

*Bible je pravdivá. Amen.
Já jí věřím. Amen.
Je Božím Slovem. Amen. Amen. Amen.*

Postavme se.

Amen. Amen. Amen. Amen. Amen.

*Pane my Tě milujeme.
Amen. Amen. Amen. Amen. Amen.*

*Věříme, že přicházíš. Amen.
Jsme hotoví na setkání s Tebou. Amen.
Přijď, Pane Ježíši. Amen. Amen. Amen.*

Modleme se, Bože, dovol nám, abychom jednali vždy co nejlépe a takto Ti sloužili.

Amen. Amen. Amen. Amen. Amen.

²⁵⁰ Doufám, že On vás požehná a zachová a ohlídá vás a bude bdít mezi vámi a rozněcovat ve vás oheň svého Království ke konání velikých skutků a pomůže mi tam na tom poli, pokud se nesejdeme.

Amen. Amen. Amen. Amen. Amen.

Budu se za vás modlit; budete se vy modlit za mě?

Amen. Amen. Amen. Amen. Amen.

²⁵¹ Náš Otče, shromáždili jsme se dnes večer v tom šlechetném jménu Pána Ježíše, v tom milovaném a drahém jménu, které všichni milujeme a zbožňujeme. Přemýšlím, jak skupiny mužů napříč těmito léty (třiceti nebo více léty, po které jsme se shromažďovali v té malé budově), jak jsme tady sedávali u kamen se svýma téměř promrzlýma nohama, sedávali a pokládali nohy na kamna a hovořili jsme o Pánu Ježíši. Přicházejí mi na mysl jedny vzácné nohy, které kdysi šlapaly po této zemi, a sedávaly spolu s těmi našimi. Přichází mi na mysl starý bratr Seward, starý bratr Sparks, bratr George DeArk, a mnohé další vzácné duše, které kdysi sedávaly se svýma nohama opřenými o tato kamna. Ale oni již k dnešnímu večeru odešli na setkání se svým Pánem a odpočívají v hrobech v očekávání na to velké zavolání seshora. Oni bojovali, zachovali víru, běh dokonali a teď očekávají na korunu spravedlnosti od Pána, spravedlivého Soudce, která jim bude onoho dne dána.

²⁵² Otče, Bože, modlili jsme se, když jsme zasvěcovali tuto modlitebnu na rohu a říkali jsme: „Pane Ježíši, kéž by ona stála a lidé v ní byli nalezeni, když Ty prolomíš nebesa, abys přišel v tom tajném a rychlém odchodu církve.“ Bože, prosím za duše, které přišly tady k oltáři, za duše, které Ti sloužily, za semeno Evangelia, které bylo rozséváno tam a zpět, a tam a zpět, a zpět a tam a napříč po těchto třicet let, a věříme, že mnoho z těch vzácných lidí tam budou onoho dne díky těmto slabým snahám, které jsme vynakládali na přinášení Slova k tomuto předurčenému životu. Děkujeme Ti za to a důvěřujeme dnes večer, že tady není nikdo, kromě těch, kteří tam onoho dne budou přikrytí krví, zakotvení v Ježíši. Vyslyš, Otče. Důvěřujeme v Něj.

²⁵³ Nuže, máme se tady znovu setkat v neděli ráno, mnozí z nás.

A prosíme, Bože, aby ses setkal s námi a zlomil pro nás chléb života. Bože, a my budeme vzpomínat na bratra Ruddella a jeho místo tam nahoře a ti, kteří spolu s ním putují... Zůstávej s tímto vzácným chlapcem, Pane, prosím, zatímco ho vidím, jak přichází. Vidím ty mladé muže a mám pocit, jakoby to byli moji Timoteové. Prosím, Otče, abys požehnal bratra Ruddella v jeho službě, požehnej bratra Junie Jacksona. Ó, Bože, prosím, aby na nich spočinulo Tvé požehnání a na našem bratru Craseiovi a bratru Snellingovi a na tom dalším bratru, který zaujímá jeho místo, a bratru Beelerovi a bratru... na všech těchto zdejších bratrech, Pane, na bratru Neville a každém z nás, Pane. Prosíme, aby ses na nás pousmál svým požehnáním, aby Tvoje veliká milost byla vším, co je nám zapotřebí, Pane, abychom mohli jít dál. A kéž bychom nikdy nezapomněli na tu krátkou večerní poznámku, i když tam vidíme stát tuto ženu a nevíme, jaký bude konec toho; ale Ježíš potřeboval, aby Mu bylo poslouženo a ona Mu posloužila. Ano, umývala Mu nohy, něco, co bylo opomenuto těmi, jež si nárokovali, že jsou Jeho služebníky; ale zapomněli to udělat a místo toho se Mu snažili posmívat, zatímco ona Mu posloužila, aniž by očekávala odměnu; a větší nemohla být ani poskytnuta.

Matouš 25:21

²⁵⁴ Dej, abychom udělali totéž, protlačovali se rovnou kupředu a konali službu Boží. A vše, po čem toužíme, Pane, abychom uslyšeli onoho dne: „Dobře, služebníku dobrý a věrný, vejdi do radosti Pána, která byla připravena pro tebe od založení světa.“ Bože, vyslyš nás, abychom to dělali a pokračovali ve společenství jeden s druhým; a ať Duch svatý zůstává s námi a usměřňuje nás a směřuje ve všem, co budeme dělat a udělí nám dlouhý život a pokud by to bylo možné, ať uvidíme příchod Pána Ježíše. Prosíme o to v Jeho jménu. Amen.

*Požehnán buď svazek ten,
co váže naše srdce v křesťanské lásce;
společenství spřízněných srdcí,
jako tam nahoře.
A když se rozejdeme,
způsobuje nám to vnitřní bol;
leč v srdcích zůstáváme spojeni,
v naději, že se opět setkáme.*

²⁵⁵ Bible říká, že zazpívali píseň a odešli. Bůh vás požehnej, dokud se s vámi nevidím v neděli ráno, bude-li vůle Páně. Nashledanou.

